

Помер проф. д-р

І. Лисяк-Рудницький

Едмонтон, Альта. — Тут, в середу, 25-го квітня, нагло на серцевий удар, не хворівши раніше, помер на 64-му році життя проф. історії Альбертський університету в Едмонтоні д-р Іван Лисяк-Рудницький. Народився св. п. І. Лисяк-Рудницький у 1919 році у Відні, Австрія, як син пізнішого адвоката у Стрію, головною редактора "Нового Часу" і посла до Варшавського Союзу д-ра Павла Лисяка і Мілени Рудницької, голови Союзу Українок і посолки до Варшавського Союзу. Докторат з філософії отримав св. п. І. Лисяк-Руд-

Провідна неділя в Бавнд Бруку заповідається багатолюдно

С. Бавнд Брук, Н. Дж. Як повідомляють з Консесторії Української Православної Церкви в ЗСА, Провідна Неділя 29-го квітня н.р. пройде тут на цвинтарі св. Андрія особливо багатолюдно і торжественно. На цвинтарі і в Церкві-пам'ятнику будуть відправлені заупокійні моїння за душі спочилих попередників та героїв, мучеників і борців за волю і державність України, як також за усіх похованих на православному цвинтарі св. Андрія. Загальну Панахиду біля центрального Хреста-Па-

Українці взяли участь у віденських ювілеях

Відень (ОУПС-УІБ). — 600-річчя найстаршого в Європі богословського факультету Віденського університету й 200-річчя парафії св. Варвари відзначено тут у першій половині квітня, з участю українських Владик, духовенства і визначних мирян, що прибули до цієї наддунайської столиці. Кульмінаційною точкою цих святкувань було наділення вперше в історії Віденського університету українця, Владика Марусина, почесним докторатом. Перед номінацією він виголосив наукову доповідь про "Тайну візантійської молитви" та після промови подяку в імені 4-ох відзначених. І в його промові і в словах ректора Туппі і декана Сутнера відзначено ювілей Св. Варвари, хор якої під управлінням проф. Андрія Гнатичина виступав у часі святкування в університеті. Від українських наукових установ УММАН і САКВУ вітали ректора, декана і Владика Марусина проф. Ярослав Рудницький з Канади, що спеціально прибув на це свято до Відня. Він взяв участь у Архиєрейській Богослужбі в церкві Св. Варвари 11-го квітня, вітаючи її парохом, о. д-ра О. Дзеровича з 200-річчя парафії в імені уряду УНРРеспубліки в екзилі. Після церемонії відбулося прийняття в міністерстві культури, в якому взяли участь загані українці.

Понад півтисячна громада провозжала маестра Г. Китастого у вічність

С. Бавнд Брук, Н. Дж. (О. Ш.). — Близькавою облетіла сумна вістка, що після короткої але тяжкої недуги відійшов у вічність маестро, батько кобзарів, композитор і диригент славної Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка Григорій Трохимович Китастий. З усіх кінців ЗСА і Канади спішили молоді і старші сюди до Українського Пантеону, щоб особисто віддати останній поклін своєму улюбленому майстрові кобзарської музики. У першій фазі похоронних відправ багаточисельна громада збиралася в п'ятницю, 13-го квітня 1984 року, в похоронному заведенні Конрой в Бавнд Бруку на Панахиду, яку відправляв о. Т. Чубенко, о. М. Галета і о. А. Партикевич при участі о. дякона члена Капелі В. Поліщука. На другий день, біля і в церкві-пам'ятнику збиралася понад півтисячна громада віддати останній поклін Покійному. Була несприятлива і дощова погода, але це не спинило його друзів прибути на похорон, щоб востаннє з ним попрощатися. Службу Богу очолював Блаженніший Владика Мстислав, а хор з членів Капелі надавав дійсно глибокої урочистості цій події. Хтось сказав, що такого надхненного співу в церкві-пам'ятнику ще не чув. Майже цілу годину, безперервно, проходили присутні по-

У БРАЗИЛІЇ НЕ БУДЕ ПРЯМОГО ГОЛОСУВАННЯ

Бразилія, Бразилія. — Фінансові труднощі Бразилії, яка заборгувалася міжнародним і американським комерційним банкам на майже 100 мільярдів доларів, перекладаються на мову протестів, демонстрацій та інших неспокоїв у країні, і тому, для втримання спокою, тут заведено особливий стан на час двох місяців, тобто на 60 днів, коли заборонені різні зібрання і демонстрації, а вістки в засобах масової інформації є контрольовані. Так у столиці Бразилії замкнено тимчасово університет, у якому нормально навчається 18,000 студентів, що могли б, як це є загально у вільному світі, вийти з радикальними вимогами на вулиці міст, і замкнуто також Центральний освітній інститут з тієї ж причини. Проте ці драстичні заходи не спинили демонстрацій у столиці, які в кількості 500 осіб "окупували" на протязі шести годин приміщення бразильського парламенту у вівторок, 24-го квітня, вимагаючи прямого голосування в країні від есперіозного військового уряду Бразилії. Ця опозиція до уряду вимагала, щоб було знову відновлене загальне і пряме голосування в президентських виборах, які мають відбутися 15-го листопада цього року. За системою, що тепер

Клуб „Ротарі“ слухає про голод 1932-33 років

Едмонтон, Альта. (М.К.) — Дуже діяльний клуб Ротарі, що має багато відділів по всій Альберті, влаштував у березні доповідь д-ра Яра Славутича про голодомор 1932-33 років, організований Москвою в Україні для знищення українського селянства. Доповідач, який пережив голод, розповів про його тривання й наслідки, а також подав відомості про нищення української інтелігенції, зокрема письменників, мозку нації. Загинуло 250 українських авторів про тямом тридцятих років. Йшла мова також про переслідування Москвою українських правозахисників, що тепер караються по в'язницях і концентраційних таборах Сибіру.

Французький консул відкрив виставку картин В. Макаренка

Торонто (Д. Даревич). — Л. Вормс, генеральний консул Франції у Канаді, відкрив самостійну виставку найновіших картин відомого і талановитого українського мистця, Володимира Макаренка. Відкриття виставки відбувається у галерії Канадсько-Українського Мистецького Фонду в Торонто в суботу, 5-го травня н.р., о 7:30 вечора. З цієї нагоди буде присутній мистець, який приїде з Парижу спеціально на відкриття. Це вже третя самостійна виставка В. Макаренка цього року. Дві перші виставки відбулися в Німеччині, в Бремені та Дортмунді, в січні. Макаренко відомий в Україні у 1970-их роках як мистець українського авангарду та організатор виставок українських мистців неконформістів разом з Ф. Гуменоком у Москві в 1975-76 роках. Після довгих років репресій та старань виїхати з СРСР, В. Макаренко з родиною дістав дозвіл емігрувати на Захід. Від 1980 року мистець живе і працює у Парижі. Тематично творчість Макаренка можна поділити на дві групи: картини з релігійно-українською тематикою, як наприклад, „Благовіщення“, „Обезкрілена Україна“ і „Мос селом“; картини більш загальні своєю тематикою: натюрморти, алегорії, жіночі акти і портрети, як наприклад, „Метафізична композиція“, „Апокаліпс“, „Натюрморт з каліною“, „Сподівання“. За стилем картини Макаренка частково абстрактні, форми багаті, але спрощені. Сам мистець вважає свій стиль символічно-метафізичним. Кольори оригінальні, прекрасно згармонізовані, свіжі, часто сильно насичені; ікстинствлення бувають несподівані. Технічно виконання акварель, акриликів чи олій небувала і надзвичайно цікава, фактура дуже випрацьована у

ІРАНСЬКІ „СТУДЕНТИ“ ЗАХОПИЛИ ІРАНСЬКИЙ КОНСУЛЯТ У ЛОНДОНІ

Лондон, Великобританія. — Тут, у ранніх годинах четверга, 26-го квітня, сталася подія, яка дуже стурбувала вже й так стурбований уряд Великобританії. Ще не роз'язано як слід кризову ситуацію, що витворилася навколо Лівійської амбасад у Лондоні, як тут же 9-членна група іранських, проісламських марксистських „студентів“ захопила будинок Іранського консуляту, оголосивши англійцям наперевим плякатом, виставленим у вікні консуляту, що вони, мовляв, не озброєні, а протестують проти стосування тортур аятолою Хомейні на заарештованих політичних в'язнях в Ірані. Такі самі захоплення іранських амбасад і також

В Домініканській республіці виникли заворушення

Санто Домінго, Домініканська Республіка. — Відразу після Великодня, тут, протягом двох днів юрби народу, не задоволені з великих підвишок на різні продукти, билася на вулицях з поліцією, при чому в цих сутичках було кілька надіянь осіб забитими. Заворушення перекинулися також до трьох інших міст цього острова, так що число всіх жертв, — побоюють, — буде значно більше. Уряд республіки, з наміром втишити незадоволення населення, замкнув школи та радіостанцію. Демонстрації в понеділок розвинулися із загального 24-годинного страйку, що його заініціювали бізнесові організації у протесті проти заходів уряду збільшити всі ціни на імпортовані товари та на деякі інші

У СВІТІ

У МОНТРЕАЛІ ЗІБРАЛАСЯ на спеціальну асамблею Міжнародна організація пасажирської авіації у середу, 25-го квітня, з метою обговорити справи таких повітряних катастроф, як голосне збиття советами південно-корейського літака, щоб такі „випадки“ не повторювалися. Тоді загинуло 269 осіб мирних пасажирів. Головою цієї асамблеї є тепер Ассад Котайте з Йорданії; він заповів боротьбу з такими брутальними піратськими нападами окремих осіб, груп чи держав.

ВІРМЕНИ ВЖЕ 69-й раз відзначають велику масакру вірменів турками в 1915 році, під час Першої світової війни, за співпрацю вірменів з царською Росією. Цього річчя відзначування були особливо голосними в Атені, Греція, де у вівторок, 24-го квітня, приблизно 1,000 вірменських демонстрантів спалили турецький національний прапор від турецькою амбасаді у столиці Греції, де таку протитурецьку демонстрацію не поборою уряд Греції, що має свої давні і сучасні порохунки з Туреччиною, за Кипр зокрема.

З ЛІМИ, СТОЛИЦІ ПЕРУ, прийшла вістка, що ліві партизани в кількості 40 осіб на сам Великдень захопили на короткий час містечко Гуамамбівіло, і повісили посланника містечка 39-річного Хуана Контераса та ще одного урядовця. Інша група повстанців захопила радіостанцію в Гуанті і передавала півгодинну радіопередачу про те, що „повстанська армія нищенима, а вона живе і розпочинає нові атаки“. А ще в третій місцевості партизани вбили Карлоса Барбозо, заступника губернатора, в містечку Ла Кампанья. Всі ці повстанські групи належать начебто до маоїстів, а не є від большевицько-російським впливом, — сказано в повідомленні цивільної гвардії Перу.

ПРЕЗИДЕНТ АРГЕНТИНИ Рауль Альфонсін, який прийшов щойно чотири місяці на зміну майже восьмирічному триванню військового урядування, має свої клопоти з робітничими спілками, серед яких дуже сильні пероністи. Ці профспілки відбили вже цілий ряд страйків, протестуючи проти аскетичної фінансової політики сучасної адміністрації, хоч цілі повздержливості в господарюванні вимагає не так сам аргентинський уряд, як Міжнародний валютний фонд, якому Аргентина винна 45 більйонів доларів. І ось тепер, ідучи назуку пероністам і робітничтву, президент Альфонсін був змушений „усунути“ 24-го квітня з становища міністра праці Антоніо Муччі, щоб якось втихомирити робітничтву, — бо без робітників і без підтримки пероністів годі новому президенту Аргентині обійтися. На зміну цьому міністрові стане тепер більш бажанний робітниками Хуан Мануель Касея, 42-річний член парламенту. Робітничтву також поборою збільшення цін на товари широкого вжитку і на харчі в країні.

АЛЬМАНАХ УНС НА 1985 РІК

Редакція „Свободи“ вже почала підготовку матеріалів до Альманаха УНСОУ на 1985 рік. Частину він буде присвячений подіям після закінчення Другої світової війни, тобто перебування українців-втікачів в таборах Ді-Пі, а відтак великого іходу до країн нового постлення. Матеріали про ці події події українською і англійською мовами проситимуться авторів надіслати до 20-го червня н.р. — Ред.

Закінчення на ст. 8

ЛІВІЙЦІ ТА АНГЛІЙЦІ ОБГОВОРЮЮТЬ ВЗАЄМНІ ЗАМКНЕННЯ АМБАСАД

Лондон. — Сюди, увечері 24-го квітня, для поладження справи ліквідації Лівійської амбасад і виїзду лівійських дипломатів прибули з Триполі, Лівія, три високопоставлені представники полковника Муаммара ель-Каддафі, на чолі з полковником поліції, який є в уряді Каддафі заступником міністра і довіреною особою цього радикального лідера Лівії. Призначення полк. Абд аль-Рагмана Шайбі в тричленну делегацію до Англії розглядають, як позначку того, що Каддафі воліє поступати тепер згідно з великобританськими побажаннями щодо процедури відтягнення дипломатичного представництва Лівії з Лондону. Згідно з рапортами з Триполі, всі лівійці будуть виводитися з британських так, як поводитимуться британці з лівійцями, тобто, якщо англійці силоміць вступлять для обшуку в будинок лівійської амбасад в Лондоні, — будинок і досі обставлений поліційною вартою, — то й лівійці силою, якщо буде треба, вступлять для обшуку в британську амбасад у Триполі. Це саме стосується і особистого обшуку лівійських дипломатів англійською поліцією: якщо так станеться, то й лівійці в Триполі поступлять так само. Поки роз'яється справа амбасад наступної неділі, тим часом в Лондоні всіх лівійців, які перебувають навіть з візами до Великобританії, притримують тимчасово на поліції, поки не

В АМЕРИЦІ

ДЕМОКРАТИЧНИЙ КАНДИДАТ на президента Волтер Мондейл у своїй останній промові в Клівленді виступив гостро проти пропозиції президента Роналда Регена будувати оборонні ракети, вважаючи, що це дуже захитає взаємини між Вашингтоном і Москвою.

БЮРО ТЕХНОЛОГІЧНОЇ оцінки Палати Репрезентантів ствердило прилюдно, що система оборони ракет в просторі є така же далека, як вона не може бути ще тепер підставою національної політики. Розбудова такої оборонної системи є заборонена від 1972 року умовою підписаною між Вашингтоном і Москвою.

СЕН. ГЕРІ ГАРТ, ОДИН із трьох кандидатів на президента Демократичної партії, промовляючи в Клівленді взяв собі за точку „обітрянню“ економічний стан ЗСА і критикував президента Роналда Регена, що він дуже необережний в економічних справах.

СПРАВА ЗВІЛЬНЕННЯ з посту мейора міста Провіденс в Ровд Айленді Віненца А. Чіянчі за поважні порушення законів викликала великий відгук та зовсім протилежну реакцію, як можна було сподіватися. Не зважаючи на те, що мейор прилюдно проголосив свою резиґнацію, 24 години пізніше він заявив, що буде кандидатом знову на мейора Провіденс, тому, що закон не виключає можливості кандидатури людини, яка була засуджена, але не сиділа в тюрмі.

В МІСЦЕВОСТІ ГЛЕН КОВ на Лонг Айленді відбулися у вівторок, 24-го квітня н.р. бурхливі збори Міської управи, на яких виринула знову справа дволітньої вже заборони для советських дипломатів користуватися публічними купелями в морі та місяцями інших розваг. Після дискусії, в якій новий мейор містечка демократ Віненца А. Сузіз вістоював права советських дипломатів, провід міста 5 голосами проти 2 зрештував дотепершню заборону і тепер членам советської місці, що має свій осідок в Глен Ков, можна буде користуватися всіми правами на рівні із іншими мешканцями того надморського містечка. Дипломати, однак не платять жадних податків.

У РІЧНОМУ КОНТЕСТІ на найкращі журнали в ЗСА дві нагороди одержав місячник „Лім і город“ за мистецьке оформлення і загальний рівень. За загальну службу публіці нагороду одержав шкоропочитний тижневик „Нью Йоркер“ за статтю на тему американсько-советських відносин п. н. „Пробити застій“ пера Джорджа Ф. Кеннена. Нагороди за найкращі журнали призначав журналістичний факультет університету Колумбія від 1965 року.

У наступному числі Українського Тижневіка:

In The Weekly, April 29:

- Gary Hart supports famine commission bill.
- Stepan Sapelak faces new charges.
- Translation of Soviet document on Russification in Ukraine.
- Panorama, expanded Book notes, plus all our regular features.

СВОБОДА **SVOBODA**
Український щоденник Ukrainian Daily
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00
UNA members: \$7.50 — 6 months, \$15.00 — 1 year. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"
Postmaster: Send address changes to "Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Сотні мільйонів доларів і громада

В останньому розмірно короткому часі українська громада отримала низку найбільш авторитетних — і найбільш відрізняючих — інформацій про стан української кооперації у діаспорі. 3 грудня минулого року під час IV СКВУ у Торонто відбувся один полуденок, що його господарем були українські кооператори і під час того полуденка директор Омелян Плешкевич, голова Української Світової Кооперативної Ради, висловив прегарну доповідь, ілюстровану прозірками на екрані. Це був насправді один з найкращих, найцікавіших і найбільш конструктивних моментів цілого IV СКВУ. У „Свободі“ появилася стаття О. Плешкевича „Український кооперативний рух в країнах поселення“. Директор Мирослав Болюх з Австралії висловив під час IV СКВУ доповідь на З'їзді Української Світової Кооперативної Ради з докладними інформаціями про нашу кооперацію в Австралії. Врешті 18-го березня 1984 року у великій залі академії св. Юра у Нью Йорку відбулися 53-ті з черги Загальні збори Федеральної Кооперативи „Самопоміч“ у присутності понад 500 осіб, які отримали друковану 16-сторінкову інформаційну книжечку, в якій між іншим був надзвичайно діловий, докладний і водночас прозорий звіт скарбника — управителя цієї кредитівки, директора Івана Серанта.

Додати: тут ідеться тільки про кооперативи, а чейже поруч із ними існують також інші великі фінансові установи, існують українські Шадниці і братські Союзи і також разом — деякі окремо — сотнями мільйонів доларів. Вони не тримають своїх грошей у вогнетривих касах без ужитку. Капітал членських внесків за законами всіх вільних країн — ненарушний, щоб кожний член міг кожної хвилини вибрати зі своєї кредитівки (банку) навіть всі вкладені туди свої ощадності. Але з надвишки, яка постає із зручного фахового орудування існуючим капіталом, наші кооперативні кредитівки — кожна з них — гарні власні будинки і щедро підтримують різні громадські установи і організації.

Це дуже гарно. Але водночас наче автоматично виникають рефлексії. Хоч які великі користі для громади з нагромадженого в кредитівках капіталу, ці користі для цілої громади тільки посередні. Значить, користають окремі члени, окремі субвенціоновані стійки. Але цілість громади відчуває мало і слабо факт існування в нашій кооперації суми кругло 600 мільйонів доларів, не рахуючи сотень мільйонів інших існуючих наших фінансових установ. Присутній на Загальних зборах ньюйоркської кредитівки парох церкви св. Юра, о. ігумен П. Пашак, висловлюючи велику вдячність за щедрість кредитівки для школи св. Юра (13,000 дол.) звернув увагу, що ось два дуже популярні і корисні українські підприємства в Нью Йорку були примушені злікуватися, бо коли власники їх кам'яниць десятикратно піднесли комірне вони не могли в так званій „українській ділянці“ Нью Йорку дістати інше приміщення. Школа танків Рому Прийми-Богачевської довго не могла дістати приміщення. Маємо сотні-сотні мільйонів доларів, але у цілій Америці між двома океанами нема одного дому на зразок дому для старших і немінних осіб включно з медичною опікою, як це в Торонто у Канаді, дім ім. Івана Франка. Існують тільки два дома для старших осіб — у Філадельфії і Словтсбургу в стейті Нью Йорку, обидва завдяки Церкві, де проте мешканці самі мусять про себе дбати. Нема ні одної лікарської поради для старших і незможних українських людей. А чейже поруч із мільйонами у кооперативних кредитівках та інших фінансових установах — грубі мільйони склала громада на будову церков (у Нью Йорку коло 6 мільйонів), на Гарвард, на незлічені інші цілі.

Чому такі парадокси? Мають тому, що нема одного планувального центру. Нема гурту, який визначував би пріоритет у потребах громади. Збіркова акція давно вже була схопизована. У газетах роється від закликів про збірки. Але все це немає одного дому старців, немає однієї амбулаторії для старих чи бідних українських людей. Щось тут не грає.

За законами вільних країн кожна фінансова установа суверенна. Американське законодавство особливо насторожене проти картелів у будь-якій формі. Але, коли існують центральні кооперативи, то ніхто не забороняє давати їм існуючих резерв датки на ту саму харитативну ціль. Логічно і послідовно, це вимагає взаємної інформації і порозуміння. Чи не можна би перекладати це у кращому ступені і з кращим конкретним вислідом, як дотепер? Тоді громада відчула б існування сотень мільйонів доларів в українських фінансових установах, зокрема у кооперативних кредитівках, також безпосередньо, а не посередньо, як це діється тепер. Чи не варто би на цю тему завести дискусію між фахівцями, не задля самої дискусії, а з очима на реальне діло. Бо ніщо у світі не є таким ворогом пустої фрази, як світ фінансів, як гріш, як банківництво, як організування гроша для добра громади.

Виборці в Америці все більше незадоволені з передвиборчих процедур: передвиборців, так званих „кокусів“ і „комбінованих констестів“ (передвиборці плюс „кокус“). Домагаючись, поки що потишечку, упрощення і більшої логічності у передвиборчому процесі. Для ілюстрації такого „зазмінення“ у процедурі передвиборів відомий прес-режисер політичний журнал „Ю. С. Нюз енд Ворлд Ріпорт“ з 23-го квітня подає аналіз і хід „кокусів“, тобто політичних загальних зборів, на яких голосується явним, голосуванням за того чи іншого кандидата.

„Кокус“ відбувається що го року в 28-ми стейтах у 1980 році було таких стейтів тільки 21), окремі ж передвибори — тобто процес таємного прямого голосування на кандидата, відбувається в 21 стейті (з того у частині стейтів — є „комбіновані“ передвибори).

З кокусів найбільша користь для того кандидата, якого підтримують „партиїні боси“, тобто, кого визначить партія і підтримують управлі кінти партії на місцях, а не загальне членство. Тому „першун“ Волтер Фріц Мондейл, офіційний кандидат Демократичної партії цього року на президентську номінацію, з „кокусів“ надзвичайно користується. А два „першуну“ — Гері Гарт і Джессі Джексон, нарікають на „кокусів“, бажачи радше бачити про всіх стейтах — звичайні передвибори, де виборець в таємному голосуванні у виборчій будці голосує на кого хоче.

За останніх двісті літ, мадяри не виграли однієї війни. Це тільки вказує на те, що народи, які жили в їхній державній системі, їх не підтримали, як, наприклад, під час повстання Людовика Кошута в 1848-49 роках та після Першої світової війни. Обидві світові війни скінчилися для Мадярщини катастрофою, що могло б привести її до політичних провідників до застанови над причинами тих катастроф.

Мадяри залюбки приписують свою катастрофу на рахунок Трианонського мирного договору, який затвердив відірвання поважної території в користь Че-

Людмила Волянська

КОМУ ДОПОМАГАЮТЬ КОКУСИ, А КОГО ВОНИ КРИВДЯТЬ?

Ось факти згідно з редакційною журналу „Ю. С. Нюз енд Ворлд Ріпорт“, пера головного редактора Марвіна Стона. У Віскансині, наприклад, приблизно 600,000 осіб взяло участь у „невиришальних“ демократичних передвиборах, які висловлюють тільки те, кому з делегатів дається перевага. Гері Гарт, сенатор з Колорадо, дістав виразу більшість голосів з цих 600,000 голосуючих. І навіть, якщо припустити, що й республіканські „перейжники“ (це теж в деяких стейтах дозволяється) йому допомогли голосами, то, відкинувши їхнє приблизне число, все таки перемога була б по боці Г. Гарта. Натомість у тому ж стейті кілька днів пізніше на „кокусів“, що вже визначували делегатів, прийшло на всі ці збори всього 30,000 осіб (тобто в 20 разів менше, ніж у „невиришальних передвиборах“), і вони дали свої голоси у відношенні 2:1 на користь Мондейла! Це і не дивно: провід клітин Демократичної партії пішов за наказом згори — голосувати за Мондейла. В цьому явраз стейті, де зобов'язують „кокусів“ і „констести“, кокусів відбуваються так, що треба превеликої посидливості, щоб голосувати проти т. зв. партійного (і робітничого) естаблішменту.

Процедура в „кокусах“ така: всі мають зібратися в одному місці, наприклад, кілька сот виборців у кафе-терії такої школи. Кожний мусить виповнити запитник, де подати всі потрібні дані про себе і документ на належності до партії (таке триває приблизно одну годину). Після цього людей поділяють на групи згідно з тим, за кого вони хочуть голосувати. Ці групи мають сісти в окремих кутках залу (Мондейла, Гарту, Джексону, „непередбачених“ група), де їх перераховують докладно, скільки всіх їх є. Якщо ж якась група становить чисельно менше, ніж 20 відсотків загальної зборища людей, їй відмовляється агазі вибрати своїх делегатів. Вона натомість має пропозицію прилучитися до більшої групи і голосувати на того кандидата, на якого голосує більша група, до якої що меншій була.

Тут знову йде перерахунок присутніх, що триває одну-дві години.

Під час всього цього процесу серйозні погляди „босів“ проминають наскрізь тих, хто не хоче голосувати за визначеного управлю кандидата, і бувають випадки, що таку людину потім сильніше або слабше „дисциплінарно“ каратимуть, тятимуть за партій-

хословаччини, Румунії і Югославії разом з мадярським населенням. Правдою є, що з цієї території відійшло до цих держав і поважне число мадярського населення, що сталося в наслідок стратегічного укладу нових кордонів цих держав. Але фактично катастрофою Мадярщини не був Трианонський договір, який правда був виготовлений без участі її представників, а тільки проклади Мадярщини дня 20-го червня 1920 року до підпису, а самі поневолені народи які від неї відійшли вже зразу у кінець 1918-19 років. Договір був тільки підтвердженням дійсного стану, що тоді настав. І власне що, обставини мадяри постійно замовчують, але представляють її у вигідній для себе, але невірній інтерпретації.

Мрією мадярської політики колись було створення великого мадярського тридцятьмільйонного народу, зрозуміло коштам мадярських народів. Коли ця їх концепція після Першої світової війни впала, і введена Мадярщиною з допомогою Гітлера й Муссоліні ревізіоністична політика, не мала бажаних повних успіхів, то мадяри тепер висувають іншу концепцію Федерації Подунайських Дер-

жав, до якої включають і Карпатську Україну, як частину Мадярщини. Головним керуючим чинником тут була б Мадярщина. Щодо Карпатської України, то автори стверджують її незвичайно важливе стратегічне положення, що вона є „виповнюючою частиною цієї цілої концепції“, та що вона без Карпатської України не є можлива до здійснення.

Для виправдання своєї провідної ролі в такій Федерації знаходять мадяри історичну основу ще з доби панування Матіяша Корвіна (1458-1490). Мадяри стверджують, що цей найсправедливіший король у їхній історії вже тоді визнавав, що народи Центральної Європи зможуть забезпечити своє незалежне існування тільки тоді, якщо Карпатська кітловина і австрійсько-Дунайська — злиються разом під одним політичним проводом. Це велике завдання хотів король здійснити саме під керівництвом Мадярщини. А сучасними партнерами такої Федерації, крім Мадярщини, передбачають ся: Австрія, Словаччина, Карпатська Україна і Хорватія. Йде певне зближення народів в цьому напрямі, і оскільки би це мадярам вдалось перевести, то одним

студії відбув у Відні, покінчивши їх 1893 року. Відтак студіював теологію і 1895 року був рукоположений на священника в Перемишлі. Три роки був співробітником свого батька у Ваневі, відтак через десять років очолював парафію в околицях Ясла. До Америки приїхав 1910 року і перебував перші чотири місяці у Беркуві, Па. Відтілю переїхав до Скрентону, Честеру, Олд Форд, а в лютому 1913 року обняв парафію у Майнєрвілі, Па. Описав о. Й. Пелехович був на таких парафіях: в Аллентаві, Па., Нью Бритен, Конн., Бостоні, Масс., та Дітроїті, Миш; скрізь, де о. Й. Пелехович перебував, він дав про поступ своїх парафій, робив багато для оживлення церковного і народного життя, скликавав віча для сполучування серед іммігрантів справи української державності тощо. У Бостоні організував Товариство Української Молоді для допомоги студентам, що мусили втікати з України та був одним із делегатів до посади Джамса М. Корні, щоб заперестувати проти приїзду до цього міста генерала Галлера. Отець Пелехович був одруженим і у нього було п'ятеро дітей: Богдан, Ярослав, Неоніла, Ірина і Марія. Він помер 17-го січня 1932 року.

Богдан Пелехович був адвокатом у Чикаго, а 1919-го року очолював відділ Українського Інформаційного Бюро у Вашингтоні. Неоніла — відома лікарка і суспільна діячка, дружина композитора Михайла Гайворонського. Вона вела власну лікарську практику при 44-й вулиці у Нью Йорку, а 22-го січня 1950 року її обрали головою Контрольної комісії першої управи Українського Лікарського Товариства Америки. На Зборах Українського Допомогового Комітету, що відбулися під патронатом УКА 20-го червня 1944 року вона обняла пост заступника передсідки. Під кінець жовтня 1944 року взяла участь у конференції УНРРА у Вашингтоні в справі планової акції допомоги українцям у Західній Європі та співпраці українців з УНРРА. Д-р Пелехович-Гайворонська була активною також у Союзі Українок Америки і займала в ньому пост референтки міжнародних зв'язків.

У 1910 році приїхав до Америки о. Антін Уляницький, уродженець Холмищини, та його дружина, Стефанія з Сіменівичів, що походила з Наддніпрянщини. Отець Антін Уляницький народився 1882 року, гімназійні навчання відбув у Тернополі, а теологію покінчив у Львові, де й був рукоположений на священника 1909 року. В

ний „непослух“ до відповідальності.

Нарешті після всього цього знову перерахунок, щоб визначити пропорційне відношення голосів до кількості зібраних (в даному випадку вже тільки двох груп, бо „незалежна“ група також не мала потрібних 20 відсотків присутніх) і розподіл самих делегатів. Тож не дивно, що у Віскансині (та й у інших стейтах) ставлення „партійного“ і „робітничого“ естаблішменту Волтер Мондейл, колишній віцепрезидент, має адв'ічі більше делегатів, як їх має Гері Гарт.

Але і тривання кокусів, де треба пробити на залі понад чотири години часу, часто-густо відрабабує членство від того, щоб прийти на „кокус“ і голосувати. А виграють з „кокусів“ ті загоріліші „партійці“, які приймуть і які перепнуть своїх кандидатів, хоч вони є у меншості серед членства Демократичної партії.

Тож нема нічого дивного, що ці „кокусів“ не доводилося не тільки двом цьогогорічним демократичним кандидатам, які не є „першунами“, але і іншим американцям, що бажано бачити передвиборчий процес більш справедливим, як і належало б у країні, де Уряд є від народу, для народу і через народ. З цим усім в'яжуться великі незадоволення в таборі негритянського проповідника священика Джессі Джексона, який має до Демократичної партії кілька справедливих вимог, як представник чорних американців та „кольоро-Закінчення на ст. 8.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

„Мистці неконформісти з України“

Під таким, не зовсім фортунним заголовком (і то тільки по-англійськи, української бо програмки — на вдивовижу — не було) оглядали ми дуже цікаву і оригінальну виставку картин чотирьох українських вихідців з України в Українському Інституті Америки, що тривала від 24-го березня до 12-го квітня ц. р.

Не виходитимемо тут у причини чому не було оголошення про цю вагомую виставку в пресі. Однак ствердити треба, що це нечувано річ. Та це вже діло громади. На всякий випадок більшість цікавих не могло побачити виставки просто з тієї причини, що не знали про її закінчення.

Імена мистців, що виставляли свої праці це: Володимир Макаренко, Антін Соломуха, Володимир Стрельников та Віталій Сазонов. Усіх їх можна чи і треба назвати модерністами. Дещо з їхніх картин, крім Сазонова, бачили ми перед кількома літами в галерії ОМУА. Хто знає, чи, якби російсько-більшовицька влада не була змушувала їх, та й інших малювати соц-реалістично, чи були б вони інші модерністами. Бож тоді, коли на Заході модернизм притакує, з України прибувають загорілі модерністи. Та проте це не так і важливе, адже не стиль рішає про величину мистця, а його індивідуальний талант. Виставлено було 82 праці.

Найцікавішим мистцем і талантом із цієї чwórки, без усякого сумніву, є Макаренко. Про це можна було вже переконатися перед кількома літами, подивляючись його графічні праці. Тепер тут його графіки немає, зате зустрічаємо багатогранність його мистецтва, його обличчя, у складних оліях і акварелях. Покинувши Советський Союз (точніше Естонію), осів він на постійно в Парижі. Там він мав і свою індивідуальну виставку та одержав першорядні французькі рецензії. Він виставляв в Європі і деінде, як у Відні, Мюнхені тощо, де зате зискує прихильність критиків.

Макаренко — він часто скорочує свої картини підписи на: Макар — це могутня і оригінальна мистецька індивідуальність, без огляду на те, чи він подобається комусь більше чи менше. Приємно ствердити, що крім фігуральної тематики, людських чи радше жіночих постатей, актів, мертвої природи, він цікавиться і релігійною тематикою. Знаменним для його праць є багатство символів.

На великому розміру квадратах полотен виділи вже здалека його „Чорний хрест“ і „Жовтий хрест“, що мусили привертнути увагу кожного глядача. На цьому другому хресті, серед безлічі маленьких, латинських, друкованих букв, можна було відчитати слова „ліберті“ (воля) і „Украї-Закінчення на ст. 8.

на“. Була тут ще і цікава і міцна, кольористична картина „Свята Трійця“. Майже мініатюрні акварелі два „Розп'яття“, це радше сюрреалістичні символи розп'ятого Ісуса.

Людські постаті, особливо жіночі, що їх мистець змалював, всі вони великі, потужні, виводжені з маленькими головами, руками і стопами. На завжди стилізованих чи й абстрактних обличчях, замість очей, носа, маємо інколи шість або сім червоних еліпсів уперекрест голови. Жіноче тіло, часом білої, алябастрової барви, але найчастіше зі знаменитим передним кольоритом і півтонами відтінків. Щодо еліпсів, то вони різнобарвні, як лелітки, притаманні багатьом картинам мистця.

Може дещо менше зацікавлення викликала низка праць його „Мертвої природи“, хоч і тут була одна визначна акварель та одна олія ч. 3.

Вони дуже відрізняються від Макаренка не тільки визначним мистець, але він теж і український патріот. І Україна існує не тільки в його серці, але і в його працях. Кольористично і тематично прекрасна його акварель „Козак Мамай“ („Три долі“, де на жовтогарячому тлі з синім небом, подивляємо три постаті біля козака. „Обезокрилена Україна“ дуже актуальний, задум, блискучий заголовок, проте картина замало переконлива своїм представленням багатообіщючої теми. Ми радше бачимо Україну в її репрезентативній, оглядній, чорнобровій молодості в зелено-червоному з рушником на нирочці, що на ньому у кружечку медальйона відкриваємо благословляючого Ісуса Христа. А довкола картини символічної сцени у формі довільного обрамування. Такі оці „Три сні“, Чарувала всіх акварель „Калина“ („Мертва природа“ ч. 2), де крім стилізованого чорного червоного каліни з мітичною птицею і кількома овочами реалістично представленими, були ще й інші назви на них написані тушшю. А далі відчитував глядач Шевченківське „Радуйся неволеплатя“ та „Ой у лузі червона калина і т. д.“. Ще мимувала нас своєю акварельно, веселючою барвистістю „Весна“ у виді розвіяних різнокольорових стрічок, знову з надписами заспівів із наших веснянок.

З Антоном Соломухою з Києва, тепер у Парижі, що виставляв свої картини кілька років тому в галерії ОМУА, на першій неконформістичній виставці, ми знаємо. Під впливом Парижа і Європи, він мистецько значно розвинувся і пілір. Його гравці з імпресіоністичним розмаєм і райдужною грайливих кольорів, так і задокументовувати карнавал шоготого життя. Це potwierджує і козак і лайлива баба і собака, що гарчить і коняка

Закінчення на ст. 8.

Осип Кравченко

НАДБУЖАНЦІ В ЗСА

Еміграція східногалицьких українців до Америки не однаково охоплювала всі тамашні округи. При відсутності докладної статистики, ми відважимося твердити, що, крім масового візду лемків у 1880-90 роках українці з околиць Самбора і Старого Самбора творили найбільш численну групу емігрантів. За ними можна б поставити рогатинців, тернопільців, перемишлян, львів'ян та інших. У цій статті хочемо коротко вказати на місія перебування іммігрантів із Надбужанщини, при чому включимо тут людей з околиць Сокала, Камінки Струмидової, Рави Руської і Жовкви.

За мадами лиш винятками, усі українці із названих повітів творили „другу хвилю“ нашої імміграції, значить прибули на північноамериканський континент між 1900 і 1914 роками. Українців із близьких до Сокала сіл Любів, Кюсів і Квасова зустрічаємо в Чикаго й у Дітроїті, де вони працювали в різних, при залізничній, з огляду на автомобільну індустрію та у фабриках фарб, під час коли колишні мешканці Сільця, Кристинополя і Добричина творили більшу групу в Брукліні, де були робітниками у фабриках заліза, шнурів, у цукроварнях, у ресторанах, при розвалюванні домів і на доках. У стейті Нью Джерзі подібного надбужанців в Джерзі Сіті (Белз) і в Елізабет (Снятин), а в Пенсильванії у підприємствах виробу цементу в Аллентаві, у скляних Форт Сіті (Трухмів) та в копальнях твердого вугілля у Мек-Ада (Татаркович). У Клівленді застали емігранти із Сільця, а в Амстердамі, Н. Й., з Ількович.

До іммігрантів-піонерів з Сокальщини слід зарахувати о. Йосифа Пелеховича. Він народився 18-го березня 1870 року у Ваневі. Іспит зрілості склав 1889 року в Українській Академічній Гімназії (УАГ) у Львові, а університетські

Америці він працював спершу у Норт Дакоті, а пізніше був парохом у Френкфорті, Па., Піттсфілді, Масс., в Елізабет, Н. Дж., та у Філадельфії, де помер 1968 року. Його дружина навчала в українських вечірніх школах, організувала церковні хори і сестрицтва та була членкою Союзу Українок Америки. Вона померла 22-го травня 1970 року.

Старший брат о. Антона Уляницького, Володимир, народився 1880 року. Він також навчався у тернопільській гімназії, студіював теологію у Львові, а 1909 року Митрополит Шептицький рукоположив його на священника. Він приїхав до Америки 1912 року і був душпастирем у Елмайрі, Н. Й., Реймі, Па., Обурні і Когові, Н. Й., а в Пенсильванії очолював парафію у Нентікоку, Сентралі та в Нортгемптоні (1934-46, де й помер 5-го червня 1946 року).

Багато іммігрантів з Радехівщини було в стейті Ілліной, Там вони зкупувалися у Чикаго (Радехів, Лопатин, Трейя), у Вест Пульман (Криве і Мазаря) та у Гарвей, де мали працю у фабриках заліза і сталі. Працювали радехівці також у Дірборні, Миш. (Сморжів, при виробі цементу у Бат і Нортгемптоні у Пенсильванії (Стіркиві) та у фабриках цинку у Палмертоні, Па. Деякі приїхали у 1909 році до Вілкс Беррі, Па., де були заробітчанами у копальнях твердого вугілля або провадили склепи споживчих товарів. Селяни із Дмитрова осіли на фармах у Грейт Медові, Н. Дж. Там таки, у 1906 році, приїхали брати Роман і Іван Ковалики з Радехова, викорчували велику долину серед гір та перемирили їх в плодучу землю, на якій вирощували горюдину. Декілька радехівських родин поселилися у Кензас Сіті та в Кромптоні, Ровд Айленд, де були zatrudнені у ткацьких підприємствах.

З-поміж визначніших іммігрантів з Радехівського повіту слід назвати о. Володимира Сполітакевича. Він народився 6-го січня 1882 року у Виткові Старім. Склавши іспит зрілості в УАГ у Львів (1901), він студіював теологію і 1906 року був рукоположений на священника. До Америки приїхав 1907 року і став душпастирем у Ст. Клері, Па. Пізніше був парохом у Вілкс-Беррі і Кінгстоні, Па. (1913-17) та в Йонкерсі Н. Й., де помер у грудні 1932 року.

(Продовження буде)

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

Ч. 4.

КВІТЕНЬ

1984

ЧЛЕНИ „КЛЮБУ ВІДДАНИХ СОЮЗОВЦІВ“

На сторінках „Трибуни“ вже багато писалося про різні клуби до яких належать секретарі і інші відділові урядовці, які в означеному часі приєднують відповідне число членів.

Рік 1983 був ювілейним роком союзних видань і тоді, згідно з ухвалою Екзекутивного Комітету, додано ще один клуб до вже існуючих, а саме „Клуб Відданих Союзів“. До того Клубу належать ті союзівці, які на протяжці календарного року придбають Союзові 5 до 9 членів. Створення цього Клубу себе вже добре оправдало тому, що дає нагоду майже всім відділовим урядовцям належати до нього і бути вшанованим на сторінках „Трибуни“.

Сьогодні з приємністю помістимо перших „виступів“, які в перших місяцях ювілейного року Батька Союзу вже мають придбати від 5 до 9 членів. Знаючи їхню віддану працю для Союзу, віримо, що в наступних місяцях вони придбають „стільки нових членів, щоби „попасти“ до більш престижних клубів.

Всім членам „Клубу Відданих Союзівців“, яких проголошуємо у цьому числі „Трибуни“, складаємо нашу щирю подяку і бажаємо далішніх успіхів.

СЕКРЕТАРІ УНСОЮЗУ — ЧЛЕНИ КЛЮБУ, ЯКІ ДО 31-го БЕРЕЗНЯ 1984 РОКУ ПРИЄДНАЛИ 5 ДО 9 НОВИХ ЧЛЕНІВ:

57 Михайло Савків — 7

194 Михайло Юзенів — 7

34 Лев Блонарович — 6

59 Тарас Сливинський — 6

269 Христина Фуґа-Гербеґі — 6

402 Яків Бурій — 6

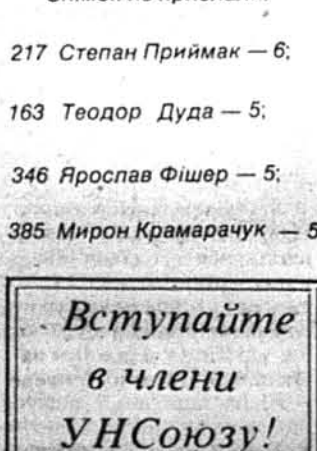
70 Микола Шеремета — 5

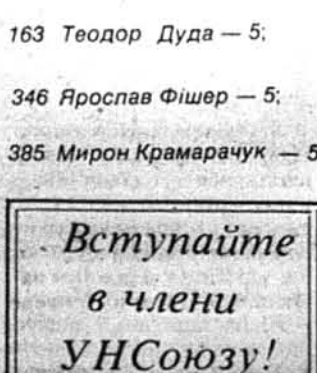
161 Андрій Джуґа — 5

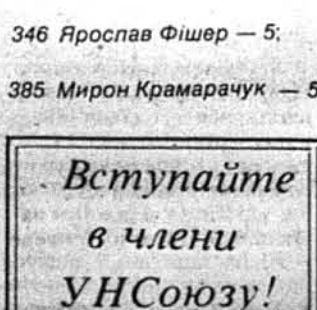
271 Іван Чопко — 5

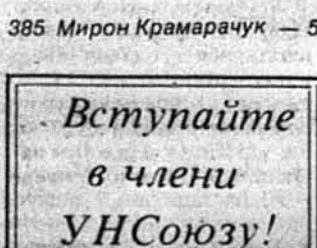
217 Степан Приймак — 6

163 Теодор Дуда — 5

346 Ярослав Фушнер — 5

385 Мирон Крамарчук — 5

Вступайте в члени УНСОЮЗУ!

Моє перше доручення в УНСОЮЗІ

Інж. Степан Куропась

На 19-й Конвенції УНСОЮЗУ, що відбулася 1937 року у Вашингтоні, мене обрано головним контролером.

За три місяці я написав листа до головного передсідника УНСОЮЗУ Миколи Мурашка зі запитом, що я маю робити? Статут нічого про такого роду роботу на місяцях не писав, не пише й тепер, а сидити без діла я ніколи не міг не тому, що не мав, що робити, але я хотів мати зміст до мого звіту на річні наради і треба було щось для Союзу і себе дати.

Робота в Чикаго була налагоджена. Я не хотів здавати майбутні звіти з діяльності, мовляв, я не мав жадних доручень, я ширив добре ім'я УНСОЮЗУ, бо це все „чепуха“, хоч ще й інші такі звіти, а до того ще про похорони і христини бувають. Треба й про останні імпреси згадувати, бо це є мобілізуючий чинник, але зрост організації є головним.

Микола Мурашко мені відповів, що статут УНСОЮЗУ не може в деталях формувати роботу головних урядовців, але урядовці на місяцях мають самі будувати собі варстат праці для Союзу, інформувати Головного Канцелярія, що можна зробити для чисельного росту організації. Обіцяв, що якщо щось трапиться, то мені дасть знати. Слово М. Мурашка дотримав, бо написав мені, що 284-й Відділ — Запорожська Січ, обходить своє 75-річчя, і він делегував мене до Іст Сейнт Луїс, Іл., як представника на ювілей.

За два тижні я вийшов потім до Сейнт Луїсу. Переглянув конвенційний протокол, щоб знати, що в тому місті є і які є урядники. Був там, крім 284-го, ще 308-й Відділ, обидва мали, вже конвенційних делегатів, значить, були середньої величини.

Перше враження — прекрасне. Громада мала свій власний Народний Дім зі сценою і бічними приміщеннями для менших сходів. Міс-то чисте, над рікою Міссісіпі, на другому боці ріки — Сейнт Луїс і велике місто Сейнт Луїс. На ювілейні святкування прийшло 300 людей місцевих і з другого боку ріки, де теж було і ще є два відділи УНСОЮЗУ. Тоді організації збори, а ювілей зокрема, збирали маси людей, які хотіли знати не лише про Союз, але й інші справи, політику, Україну, зокрема, коли приїхав головний контролер. Секретар Відділу, людина ділова, ім'я його я призабув, — після моєї промови забрав слово і почав критикувати.

Не дбають за нас, — сказав він, — ми тут як „козаки за Дунаєм“. На мене він зрозумів.

Звичайно, я боронив Екзекутиву, яка не дбала про „козаків“. Бенкет, влаштування власними силами, зйомки на політичні рейки, зйомки на відео, люди хотіли знати, чому „пани програли Україну“, чому щось не роблять. Ухвалено резолюції „для добра України“. В церкві вже в Міссурі, де є велика католицька церква, тоді була ще православна. Священник, якому я склав візити і запросив на ювілей, вигословив патрістичну промову на тему „Симбіози Церкви і народу“, вийшов з Євангелієм і дав урядовцям і мені поцілувати.

Це перше доручення відкрило мені дорогу і варстат праці. Я відтоді був там часто разом з організаціями Дмитром Білецьким. Ми організували в Сейнт Луїсі ще один молодечий Відділ, влаштували з'їзд молоді, відбули Великий національний фестиваль, зібрали гроші для допомоги „Рідній Школі“ і на Бойовий фонд та розбурхали там українське життя. Громада потребувала опіки, якої не було. В Іст Сейнт Луїсі немає вже Народного Дому, бо расові переселення спричинили до переселення українців. Діє там ще довголітній секретар 284-го Відділу І. Васильюк, який ще донедавна час від часу членів, мешкає далеко, бо оточення змінилося. За рікою та кожне не краще, розв'язано молодечий відділ, нема православної церкви. Надійна колись громада по обох боках ріки замовкла, занімала, але кропиною ще не поросла. Треба туди час від часу навідатися.

Відколи організатор і головний урядник припинили свою місію, район Сейнт Луїс занімів.

32-й Відділ ім. Олега Ольжича у Філадельфії відбув Загальні збори

Філадельфія, Па. — Тут у залі Товариства Українсько-Американських горожан при Френклін вулиці відбулись річні Загальні збори 32-го Відділу ім. Олега Ольжича, які відкрив о 12-й годині голова Відділу Ярослав Лебідь. Вставши з місця хвилиною мовчанки відмічено пам'ять членів, які відійшли у вічність.

На пропозицію Івана Хитрука вибрано президію зборів у такому складі: мгр Володимир Янів — голова, Іван Музичка — секретар. Відчитаний порядок наради прийнято одноголосно. Секретар прочитав протокол з останніх зборів, який прийнято одноголосно. Звіти зі своєї проробленої праці подали голова Відділу Ярослав Лебідь, скарбник Іван Хитрук, голова Контрольної комісії Стах Максимюк і секретар В. Янів.

Голова своєму звіту сказав, що в минулих роках, так само і в минулому 1983 році він допомагає секретареві в його праці при збиранні членських вкладок. Скарбник Іван Хитрук поінформовав членів про фінансовий стан Відділу. Секретар поінформовав членів, що вислано до Централі членських внесків на суму 15,342 долари, а з каси Відділу виплачено на різні громадські цілі понад 150 доларів. Він допомагає нашим членам у подоланні різних особистих справ. Брав участь у відзначанні 90-ліття Українського Народного Союзу у Шамокіні.

Як член Контрольної комісії Окружного Комітету Філадельфійської Окружності УНСОЮЗУ старався вив'язати Закінчення на ст. 6.

Володимир Білик переобраний головою Надгрудсонської Окружності УНС

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Річні Загальні збори Надгрудсонської Окружності Комітету Відділів Українського Народного Союзу, які відбулися у неділю, 4-го березня ц.р., в приміщенні місцевого УНДому, переобрані одноголосно головою Окружності Управу Володимира Білика, секретаря 170-го Відділу УНСОЮЗУ та відомого місцевого громадського і союзного діяча, висловлюючи йому признання за працю на цьому посту в минулому році. Разом із ним до Окружної Управи були обрані: Микола Шеремета і Галина Гаврилук — заступники голови, Іосиф Зубрицький — секретар, Меланія Мілянович — касир, Степан Островський — голова Контрольної комісії та Павліна Балутянська і Стелла Расн — члени Контрольної комісії.

Володимир Білик відкрив збори та привітав учасників наради, зокрема головного секретаря Володимира Соханя, голову сусіднього Окружного Комітету УНСОЮЗУ з Пассейку Івана Хомку та голову Контрольної комісії Пассейської Окружності Павла Война. Описав присутнім одностайно вибраних Володимира Білика, Іосифа Зубрицького секретарем зборів, Протокол попередніх зборів Окружності, що його відчитав секретар Іосиф Зубрицький, затвердивши одноголосно, і тоді приступлено до звітів членів Окружної Управи.

Голова Окружності В. Білик подав у своєму звіті, що в 1983 році Окружність приєднала 108 членів і цим самим виконала на 93 відсотки квоту, яка виносилася 115 членів. Найкращими організаціями у звітному році були: Катітка Стецюк, секретар 25-го Відділу, яка приєднала 47 нових членів і здобула перше місце серед жінок за найбільше число нових членів; далі йшли успішні організації Окружності зайняли: Микола Шеремета, секретар 70-го Відділу — 16 членів; Володимир Білик, секретар 170-го Відділу — 14 членів; Стелла Расн, секретарка 171-го Відділу — 14 членів; Богдан Ясінський, секретар 287-го Відділу — 10 членів; Степан Островський, секретар 270-го Відділу — 3 члени; Павліна Балутянська, секретарка 286-го Відділу — 3 члени, та Мирон Сірий, секретар 281-го Відділу — одного члена. Два відділи Окружності не приєднали ані одного члена. Далі В. Білик звітнував, що він взяв участь у з'їзді голів Окружностей, який відбувся у звітному році, в організації яких зборів в листопаді минулого року та святкуванні 90-річчя УНСОЮЗУ в Шамокіні на запрошення Головного Екзекутивного Комітету УНСОЮЗУ. Він поінформовав, що Окружність стейту Нью Джерзі залучила спільно вшанувати 20-го травня ц.р. бенкет для відзначення 90-річчя УНСОЮЗУ у місцевому УНДомі, та закликав учасників наради та членство взяти масову участь у концерті української симфонічної музики, який відбується вже 1-го квітня ц.р. в Карнегі Гол у Нью Йорку. В кінці звіту В. Білик подякував усім членам Управи та представникам відділів за співпрацю в Окружності.

Короткий звіт склав секретар Окружності Іосиф Зубрицький, який подякував голові В. Біликові та заступникові голови М. Шереметі за співпрацю та допомогу йому, коли він був перешкодою.

ДОПОВНЕННЯ ДО ВІСТКИ ПРО 70-Й ВІДДІЛ УНС В ДЖЕРЗІ СІТІ

В попередньому числі „Трибуни УНСОЮЗУ“ у вісті про річні збори 70-го Відділу УНСОЮЗУ, Товариства Поступовий Клуб, в наслідок друкарської помилки подано неповний склад обраного на 1984-й рік Уряду Відділу. На цих зборах були обрані: Стефан Білик — президент, Микола Шеремета — секретар, Петрусь Коваль — заступник президента, Марія Рут (Шеремета) — касир, Михайло Пилипчук — голова Контрольної Комісії, Дмитро Тхір — член Контрольної Комісії.

Володимир Білик

женний і треба було його виручати в певних обставинах. Звіт за касира Окружності Управу Володимира Бутковського, який виправдав свою відсутність, здав Володимир Білик, інформуючи про прихід та розходження каси Окружності, сальдо на час зборів в сумі 1,534.45 дол.

На пропозицію голови Контрольної комісії С. Островського в імені трьох членів комісії (Його, Меланія Мілянович і Павліна Балутянська) уступаючи Окружній Управі уділено абсолютну та висловлено признання і подяку за виконану працю. Внесок Контрольної комісії підтримав Степан Білик і Володимир Козак, після чого прийнято цей внесок одноголосно. Складаючи подяку за виконану працю, голова Окружності Управу В. Білик коротко навістив план праці Окружності на черговий рік та закликав представників відділів до посилення праці для УНСОЮЗУ і громади в цьому ювілейному році УНСОЮЗУ. Представник Окружності Пассейк Павло Войнів обіцяв допомогти при влаштуванні чергового Стейт-ового Дня УНСОЮЗУ — пікніку в Бавнд Бруку. Він теж підкреслює, що УНСОЮЗУ — це соборна, найстарша і найбільша українська установа, тому для УНСОЮЗУ треба і варто працювати, щоб він далі зростає та об'єднував усіх українців.

З доповіддю про широкую діяльність УНСОЮЗУ виступив головний секретар Володимир Сохан. Він представив працю і найновіші досягнення УНСОЮЗУ, як також плани діяльності на найближчі роки, зокрема акції для придбання нових членів, як також на зовнішньому відтинку для загальної української справи.

Вкінці головний секретар В. Сохан висловив в імені Головного Екзекутивного Комітету признання Надгрудсонській Окружності та її кращим організаціям за виконання на 93 відсотки квоти приєднання нових членів і привітав з перевищенням голови Окружності Білика та членів Окружності Управи. Привітав зібраних також голову Окружності Пассейк Іван Хомко, бажаючи Надгрудсонській Окружності успіхів та складаючи Окружній Управі подяку за співпрацю з його Окружністю.

В дискусії, яка слідувала після доповіді головного секретаря, взяли участь: Павло Палка, Павло Войнів, Іван Хомко, Іосиф Зубрицький, Галина Гаврилук і Галина Білик. Відповіли на порушення союзів та громадські справи дав обширно і вичерпно Володимир Сохан. Закінчив дискусію Володимир Білик закликом до праці для УНСОЮЗУ і запросив усіх до переруки, що її приготували Галина Білик і Галина Гаврилук.

КОЛИ ПОДОРОЖУЄТЕ:

- АВТОМ власним або чужим
- АВТОБУСОМ
- ПОІЗДОМ
- ЛІТАКОМ
- чи КОРАБЛЕМ

всюди і завжди коронити Вас

акцидентова грамота УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

Д-р М. Снігурович переобраний на голову Союзової Окружності Нью Гейвену

У неділю, 18-го березня ц.р., в 3-й год по полудні відбулися в залі Української Католицької Церкви св. Володимира при Венсел Терес Стемфорд, Конн., річні Загальні збори Окружності Комітету відділів, УНСОЮЗУ в Нью Гейвену, Конн.

Збори відкрив довголітній голова Окружності д-р Михайло Снігурович, привітавши всіх учасників зборів та присутніх: Уляну Дячук, головного касира УНСОЮЗУ і проф Івана Телюка, почесного голову Окружності.

д-р Михайло Снігурович

Зборами провадила президію у складі: Яків Нестерук — голова і Тарас Сливинський секретар.

Збори перевибрали на 1984 рік Управу Окружності у такому складі: проф. Іван Телюк почесний голова; д-р Михайло Снігурович — голова, Яків Нестерук — заступник голови; Тарас Сливинський — секретар; Василь Добчанський — касир. Вільні члени Управи: Степан Тарасюк, Ірена Олійник, Дмитро Стець, Осип Гладун, Василь Романішин. До Контрольної комісії увійшли: Володимир Василенко, Григорій Гіна і Степан Михайлишин.

Звітуючи за свою діяльність у 1983 році, д-р М. Снігурович, як голова Окружності, подав, що 19-го березня 1983-го року відбулися в Гартфорд Річні наради. Опісля були ще наради у Савт Віндзор і в Гартфорд в справі замиряючих відділів. Він постійно був у контакті зі всіма відділами Окружності і заохочував до організації праці. Вислід цих старань був задовільний, бо всі відділи, за винятком двох, приєднали у 1983 році нових членів.

Голова Окружності роздавав на градаційних святкуваннях шкіль українства грошові нагороди, признаючи УНСОЮЗом для найкращих студентів. Прийшли нагоди він все старався дати дітям інформації про УНСОЮЗ. Д-р М. Снігурович був на зборах Відділу в Гартфорд. При нагоді участі в Українському Домі відбулися збори у Стемфорд. З черги відбулися 25-го вересня 1983 року у Вилдмантіку успішні Організаційні наради.

У справі організування нових членів він з'їздив до відділів у Лербі й Брістолі, а відділи, куди звертався, дали членів.

Відділ 59-й запросив його на свої Річні збори, на 29-го січня ц.р., і він з приємністю взяв участь. Він був також учасником наради голів Окружностей в червні 1983 року на Союзівці. Крім участі в зборах, голова Окружності Комітету був постійно в контакті з Головною Канцелярією, як і всіма відділами. На його думку, справи організації є найважливіші, і тому він був і є готовий допомогти безкоштовно в пій діяльності кожному відділові, якщо його допомога буде побажана. Переглянувши статистику організаційних зусиль Окружності, д-р Снігурович ствердив, що організаційну квоту у кількості 100 членів виконали на 66 відсотків.

Першуним в організаційній праці був секретар 59-го Відділу Тарас Сливинський, який придбав 25 членів. На другому місці був проф. Іван Телюк, секретар 414-го Відділу, який приєднав 9 членів. Василь Романішин, секретар 254-го Відділу здобув 7 членів. По три члени придбали секретарі відділів 54-го і 277-го Василь Добчанський і Семен Крапів. По два члени організували Ірена Олійник, секретар 387-го Відділу, і Осип Гладун 277-й Відділ. Всім відділам мали у 1983 році по одному новому членові. Секретар Окружності Тарас Сливинський у своєму звіті подав, що був постійно активним у своєму 59-му Відділі, де відбулася завава, дохід з якої був призначений на медичну допомогу мамому Ростокиві з Польщі. Його Відділ висвітлював фільм УНСОЮЗУ „За степом долі“.

Касир Окружності Василь Добчанський подав до відома, що не всі відділи вкладають до Окружного Комітету по п'ять центів від кожного члена, як було встановлено. Сальдо каси Окружності виноситься тепер 563.80 доларів. Він апелював до всіх представників відділів, щоб вирівняли свої зобов'язання до каси Окружності, якщо вони досі цього ще не зробили. За Контрольну комісію звітнував Володимир Василенко, стверджуючи, що книжки перевірені і що сума грошей, подана касиром, правильна.

Управа Окружного Комітету працювала задовільно. Опісля президент наради покликав до слова Уляну Дячук, головного касира УНСОЮЗУ.

Уляна Дячук попросила присутніх встати і хвилиною мовчанки вшанувати пам'ять нещодавно померлого почесного члена Головного Уряду та колишнього заступника головного передсідника Богдана Зорича з Торонто.

Потім у першій частині доповіді вона ствердила, що ці збори відбуваються саме у 90-ліття заснування УНСОЮЗУ. Нав'язуючи до того, вона подала коротко причини створення цієї організації і завдання та аналізу як з тих завдань за 90 літ організації вив'язалася, підкреслюючи на початку існування велику роботу УНСОЮЗУ проти визискування робітників та проти насильної американізації. УНСОЮЗ в постійно культурно-освітню працю, закладаючи до тісного зв'язку з Україною, що в практиці доведено дією у формі великих грошових зусиль для підтримки жертв австрійського терору під час страйків, жертв польського терору, збір фондів для вдервання рідних шкіль, для купна Дому Інвалідів у Львові і т.д.

У рамках праці для освітлення західного світу про історію культуру України треба згадати багато англомовних видань, фінансованих УНСОЮЗом, а в першу чергу, видання короткої „Історії України“ проф. М. Грушевського, як і двотомної англійської Енциклопедії України.

Опісля У. Дячук дала перегляд організаційної політичної праці, яку вклав УНСОЮЗ у розбудову і закріплення українського громадського життя в Америці, вказуючи на те, що він завжди стимулював та унапрямував всі свої почини американських українців, прагнучи до об'єднання своїх рядів як найбільшого числа свідомого елементу. Провів УНСОЮЗ уважав, що громада на заміне без сильної організації, опертій на добрий фінансовий базис.

В другій частині свого слова Уляна Дячук дала перегляд організаційних зусиль цієї установи за 1983 рік та його фінансового стану. Звернувши свою увагу на організаційні осяги Окружного Комітету, вона склала ширі градаційні першунів Окружності Тарасові Сливинському, секретареві 59-го Відділу, який придбав у 1983 році 25 членів, як і всім іншим організаціям, які в мирі своїх можливостей та обставин дуже добре вив'язалися із своїх організаційних завдань. Організаційна праця в бieżучому році є дуже добра, бо вже здобуто 12 нових членів уотирьох відділах Окружності.

Після доповіді у дискусії взяли участь: Василь Гіна, Степан Роняк, Володимир Василенко і Степан Тарасюк.

На закінчення зборів перевибраний головою д-р Михайло Снігурович подякував за довіру до нього й інших членів Управи Окружного Комітету. Він ствердив, що ці збори були чи не найкращими від довгого часу, бо взяло участь 30 осіб. Просив всіх присутніх співпрацювати та ще краще розорнути організаційні старання для збільшення числа нових членів.

Закінчення на ст. 6.

СОЮЗОВЦІ! ЖИТТЬОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НА МАЛУ СУМУ НЕ Є ЖАДНИМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯМ. ПЕРЕВІРТЕ НЕГАЙНО ВИСОТУ СВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ І ПІДНЕСІТЬ ЙОГО ДО ТАКОЇ СУМИ, ЯКА ВІДПОВІДАЛА Б ПОТРЕБАМ ВАШОЇ РОДИНИ. ЧИМ БІЛЬША РОДИНА, ТИМ БІЛЬШЕ ТРЕБА МАТИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ. В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ МОЖНА ЗАБЕЗПЕЧИТИСЬ НА НЕОБМЕЖЕНУ СУМУ 50,000, 100,000, 200,000 І БІЛЬШЕ ДОЛ. РАДИМО ВАМ ЩЕ СЬОГОДНІ ПЕРЕВІРИТИ ВИСОТУ ВАШОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ.

В. Гавриляка переобрано на голову Рочестерської Округи УНС

Рочестер, Н. Й. (с.г.) — Тут у суботу, 24-го березня, ц.р., в залі Українського Народного Дому відбулися річні Загальні збори Округи Рочестер, які були проведені Секретарсько-Організаційним Курсом. Курс, у якому взяло участь біля 30-ти відвідувачів, відбувся вранці, о 10:30 ранку. Головою ради і головою Округи Володимир Гавриляк. Він сказав вступне слово, привітав всіх присутніх, а між ними доповідачів під час курсу — головного секретаря Володимира Соханя і головного організатора Степана Гавриша, якого запросили до наступного ведення курсу.

Володимир Гавриляк

Привітавши присутніх, Степан Гавриш познайомив курсантів з програмою курсу, а відтак запросив до слова головного секретаря Володимира Соханя, який привітав присутніх союзників. Потім приступлено до лекцій, яких, згідно з програмою, виголошено п'ять.

Володимир Соханя говорив про „Основні життєві потреби людини — про соціально-економічне забезпечення і про обов'язки секретарів відділів”, а Степан Гавриш говорив про „Значення вишколу секретарів-організаторів, про наші „товари” і як здобувати членів — психологія забезпечення акції”. По кожній лекції були питання від курсантів, на які відповідали доповідачі. Слід підкреслити, що курс був надзвичайно вдалим. Курсанти засипали доповідачів різними питаннями, що було доказом великого зацікавлення слухачів союзовими справами.

Після закінчення курсу в попередніх годинах відбулася спільна гостина — перекуска для всіх присутніх, а відтак, згідно з денним порядком, почалися річні Загальні збори Округи Рочестер, які відбулися в 10 відділів, що разом нараховують понад 1,700 членів. Народи відділів, голова Округи В. Гавриляк і, на бажання присутніх, ними проводив, протоколом обрано Дмитра Пристая, який і відчитав протокол із останніх річних зборів, який було прийнято без змін. Відтак приступлено до звітів. Першим звітвав голова Володимир Гавриляк, а його доповідь секретар Дмитро Пристай. Звітуючи за працю щільності Округи, голова в першу чергу поінформовав про організаційні успіхи. За його словами, Округа придбала в звітному часі 75 нових членів, виконавши організаційну квоту на 83 відсотки. При цьому він згадав поодинокі секретарів, які придбали тих 75 членів. (Тут слід згадати, що В. Гавриляк, як секретар 316 Відділу, придбав 47 членів, про що він не згадав). При цьому він сказав, що в Окрузі було три відділи, які не придбали нових членів. Потім голова інформовав про те, що весь час був у контакті з відділовими Управліннями, репрезентував Округу під час річних громадських імпрез, був учасником Конференції голів на Союзі, був ініціатором організаційних осінніх нарад, а також займався планом відбуття секретарського курсу. Запрошений до звіту секретар Округи Дмитро Пристай поінформовав про існування протоколу під час річних і організаційних нарад. Він був також протоколом під час нарад членів Управи, а крім того весь час був у контакті з головою Округи й іншими членами Управи. За першодержавного касира Миколу Лиліака звітвав голова В. Гавриляк, а за Контрольну комісію звітвав дир. Михай-

ло Малиновський. Він ствердив, що провів діловодство секретаря та голови, яке є ведене візиром, і тому запропонував в імені Контрольної комісії ухвалення уступаючої Управи в оту довір'я.

По звітах були запитання і дискусія, у яких взяли участь Василь Попович, Петро Дзюба, Стефан Приймак і А. Скібішський.

Потім приступлено до вибору Управи і Контрольної комісії на біжучий рік. Управу обрано у такому складі: Володимир Гавриляк — голова, Константин Шевчук — почесний голова, Дмитро Пристай — секретар і Микола Лиліак — касир. Контрольну комісію знову очолює дир. Михайло Малиновський, а членами обрано Василя Поповича і Миколу Лиліака. Членами Управи обрано Марію Ковальчук і Марію Свєриду.

Описав, предсидник президії запросив до слова головного секретаря УНС Володимира Соханя, який в першу чергу привітав усіх присутніх від Екзекутивного Комітету, привітав новообрану Управу та побажав їй гарних успіхів в ювілейному році Батька Союзу. Відтак він висловив подяку відділовим урядовцям за виконання квоти в звітному році на 83 відсотки, згадавши при цьому, що великою заслугою в тому є віддана праця голови Округи Володимира Соханя, який і відчитав протокол із останніх річних зборів, який було прийнято без змін. Відтак приступлено до звітів. Першим звітвав голова Володимир Гавриляк, а його доповідь секретар Дмитро Пристай. Звітуючи за працю щільності Округи, голова в першу чергу поінформовав про організаційні успіхи. За його словами, Округа придбала в звітному часі 75 нових членів, виконавши організаційну квоту на 83 відсотки. При цьому він згадав поодинокі секретарів, які придбали тих 75 членів. (Тут слід згадати, що В. Гавриляк, як секретар 316 Відділу, придбав 47 членів, про що він не згадав). При цьому він сказав, що в Окрузі було три відділи, які не придбали нових членів. Потім голова інформовав про те, що весь час був у контакті з відділовими Управліннями, репрезентував Округу під час річних громадських імпрез, був учасником Конференції голів на Союзі, був ініціатором організаційних осінніх нарад, а також займався планом відбуття секретарського курсу. Запрошений до звіту секретар Округи Дмитро Пристай поінформовав про існування протоколу під час річних і організаційних нарад. Він був також протоколом під час нарад членів Управи, а крім того весь час був у контакті з головою Округи й іншими членами Управи. За першодержавного касира Миколу Лиліака звітвав голова В. Гавриляк, а за Контрольну комісію звітвав дир. Михай-

ло Малиновський. Він ствердив, що провів діловодство секретаря та голови, яке є ведене візиром, і тому запропонував в імені Контрольної комісії ухвалення уступаючої Управи в оту довір'я.

По доповіді В. Соханя були деякі питання, які всі одержали вичерпні відповіді. Після цього приступлено до схвалення плану праці в ювілейному році. Голова Округи В. Гавриляк заявив, що всі відділи, належні до Округи, мусять придбати нових членів, і тим самим Округа виконає квоту, яка вносить 90 членів. Присутні схвалили святочно відзначити 90-річний ювілей УНСОЮЗУ і це відбудеться в осінніх місяцях.

Перед закінченням наради голова Округи повідомив, що прийшла вістка про те, що помер син почесного голови Константина Шевчука, в імені всіх присутніх В. Гавриляк висловив співчуття К. Шевчукові.

Наради закрив голова В. Гавриляк подякою від усіх членів Управи за вибір, а відтак під час перекуски зібрані продовжували розмови на союзові теми.

Округа УНСОЮЗУ Сиракюзи-Ютіка відбула річні Загальні збори

У неділю, 25-го березня ц.р., о год. 2-й по полудні відбулися в Сиракюзах, Н. Й., у залі Українського Народного Дому річні Загальні збори Округи.

Голова Округи д-р Іван Гвозда відкрив нараду та привітав присутніх, зокрема головного секретаря УНСОЮЗУ д-ра Івана О. Фліса.

На голову Президії зборів покликано о. декана В. Ткача, а на секретаря — Миколу Павлова. Голова Президії провів молитву, а М. Павлів відчитав протокол з попередніх Загальних зборів.

Голова Округи, звітуючи ствердив, що в 1983 році праця Округи не була дуже успішною. Обіцяв, що в 1984 році Округа докладе всіх зусиль до того, щоб організаційні здобутки були багатокращими. Касир Микола Велич подав касовий звіт.

На пропозицію Контрольної комісії ухвалення абсолютної уступаючої Управи, Голова Номінаційної комісії Володимир Кропельницький запропонував, щоб Округу Управу переобрати в такому складі: д-р Іван Гвозда — голова; Іван Чоплюк — заступник голови; Ярослав Сенишин — секретар; Микола Велич — касир.

Головний предсидник д-р Іван О. Фліс у своєму слові погратулював секретарям відділів Округи за ту працю, яку вони виконали на протязі 1983 року і ствердив, що інфляція і безробіття в великій мірі причинилися до організаційних неспіхів.

Але при цьому він підкреслював, що він не чув і ніде не читав, щоб будь-які аскураційні компанії призначили суму 50,000 доларів на стипендію студентам та суму 20,000 доларів на дотатки для українських організацій, як це робить з року в рік УНСОЮЗ. Потім він говорив про Союзісти і про плани злику УНСОЮЗУ з УБСОЮЗом. Повідомив, що 16-го вересня 1984 року відбудеться

д-р Іван Гвозда

ся у Вашингтоні спільне святкування УКАКА з УАКРАдою 20-ліття побудови там пам'ятника Тарасові Шевченкові.

Після слова головного секретаря М. Павлів вніс резолюцію, якою запропонував проти членства УНСОЮЗУ в УАКРАді. Він хотів знати, хто дораджував УНСОЮЗОВІ вступити в членство в УАКРАді, чому її очолює д-р Іван О. Фліс, чому не переведено референдум членства в справі УАКРАді Відносно статтей, які вносяться у „Свободу”, запитується, кому вони приносять користь, і вимагав відпартійнення „Свободи”, бо коли це не станеться, Округа займе до цього відповідне становище.

Головний предсидник дав вичерпні відповіді на всі питання.

Предсидник наради о. В. Ткач запропонував, щоб не переводити голосування над вищезгаданою резолюцією, але щоб внескодавці вислали її безпосередньо до Головної Канцелярії.

Потім порушено справу сен. Павла Юзика і його членство в СКВУ, як теж справу сен. Петра Григоренка, на що головний предсидник теж дав вичерпні відповіді.

Збори закрили молитвою. Після цього відбулася перекуска.

Відбулися Загальні збори 127-го Відділу УНС

У неділю, 15-го січня ц.р., відбулися річні Загальні збори 127-го Відділу Братства св. Миколая у церковній залі св. Миколая при вулиці Філмор-Онейда.

Збори відкрив і ними провадив голова Відділу Василь Шарван, який привітав присутніх і покликав голову Округи Романа Конотопського до президії. Хвилиною мовчанки вшановано пам'ять членів Братства, що відійшли у вічність. Голова подав порядок зборів, який був прийнятий без змін.

Софія Безушко прочитала протокол із попередніх Загальних зборів, який прийнято без змін. Голова Відділу В. Шарван подав звіт із своєї діяльності і подякував членам за співпрацю. Фінансова секретарка Марія Гаравус докладно поінформувала про членський і фінансовий стан Відділу, який налічує 393 членів. В 1983 році прислано 18 нових членів. Касир Петро Гаравус звітвав про фінансовий стан Відділу.

Звіт Контрольної комісії подав Дмитро Пітолай. Контрольна комісія у складі: Михайло Гнатів, Дмитро Ганушак і Дмитро Пітолай провели контрольну книговодства Відділу при участі фінансової референтки М. Гаравус і касира П. Гаравус 9-го січня цього року. Після закінчення звітів розпочала дискусія над ними та іншими актуальними справами.

Голова Округи Роман Конотопський поінформовав присутніх про стан Багфальської Округи і закликав до дальшої праці, а головою — присудувати нових членів для Відділу, і передав привіт від Централі УНС для Управи і членства Відділу за прикладне ведення праці у Відділі.

Фінансова референтка М. Гаравус звернулася зі закликом до зборів, щоб шукати і підготувати молодого фінансового секретаря для Відділу, бо її вік і стан здоров'я не дозволяє їй докладно виконувати фінансові обов'язки. Голова В. Шарван доповнив закликом М. Гаравус, справа придбання молодих членів є дуже важливою. Якщо ми не будемо мати молодого припливу до Відділу, то наш Відділ буде замирати.

Василь Шарван попросив Контрольну комісію ухвалити абсолютну уступаючу Управу, що присутні одностайно підтримали. Після того приступлено до вибору нової Управи на 1984 рік. Управу вибрано в такому складі: Василь Шарван — голова, Петро Пітолай — заступник голови і рекордний секретар; Марія Гаравус — фінансовий секретар; Петро Гаравус — касир; Софія Безушко і Василь Артимович — члени. Контрольна комісія: Михайло Гнатів, голова, Дмитро Гнатівський і Дмитро Ганушак — члени.

Закриваючи збори голова Василь Шарван подякував присутнім за довіру і вибір та запросив на перекуску, яку дбайливо приготувала фінансова референтка Марія Гаравус.

Дмитро Пітолай

Олбанська Округа УНС відбула Загальні збори

Трой, Н. Й. (с.г.) — Голова Олбанської Округи відділів УНС — Трой, Амстердам, Гадсон, Ватерліт, Кергонсон, Коговз, Пітсфілд — Михайло Савків, відкрив Загальні річні збори 31-го березня ц.р. в год. 2:35 по полудні, у церковній залі парафії Покрови Пресв. Богородиці, при участі 27-ох членів. Він привітав головного радного УНС В. Кваса і закликав встати з місця і хвилиною мовчанки вшанувати пам'ять померлих членів.

До президії зборів вибрано: голова Я. Кушнір, секретар І. Дурбак, що прочитав протокол з останніх річних зборів з 9-го квітня 1983 року, який прийнято.

Голова М. Савків звітвав, що в 1983 році Олбанська Округа придбала 38 членів: по 13 Ватерліт і Кергонсон, 6 Коговз, 5 Амстердам, одного — Трой Гадсон і Пітсфілд не придбали нових членів. Він нагадав до Округного Громадського Комітету вшанування жертв голоду в Україні в 1933 році: брав участь у всіх місцевих і окружних імпрезах; був на голодній маніфестації в Нью Йорку. На закінчення шкільного року у школі українства в Ватерліті вручив грамоти чеків по 25 дол. від Головної Управи УНС. Вкінці подякував усім членам Управи за добру співпрацю.

Касир К. Варшона звітвав, що сальдо з 1983 року було 312,82 дол., приходи 90 дол., розходи 40,15 дол. Тепер сальдо становить 362,67 дол. В імені Контрольної комісії П. Шевчук ствердив, що касові книги в порядку і поставив внесення у дію абсолютну уступаючу Управу. В дискусії взяли участь: А. Урбан, В. Варшона, М. Савків, Я. Кушнір, І. Дурбак, В. Квас, П. Шевчук і інші. Порушено справу невідповідності деяких відділів, слабкий приріст нових членів, брак організаційних зборів, причини за непаду. Одностайно ухвалено абсолютну уступаючу Управу.

А. Урбан вніс листу кандидатів до нової Управи: голова — П. Шевчук; заступник голови — Стефанія Гаврилюк з Кергонсону; секретарі: І. Дурбак і В. Колодій; касир — В. Варшона, організаційний референт — Е. Наболютний; віце-член — Р. Гарасимак; Контрольна комісія: М. Савків — голова, Степан Савків і В. Кошикар — члени. Листу прийнято більшістю голосів.

Новообраний голова П. Шевчук перебрив ведення зборів, подякував за вибір, представив секретарку 88-го Відділу УНС у Кергонсоні Стефанію Гаврилюк. Він ствердив, що обидва відділи УНС у Гадсоні та в Пітсфілді не працюють, за небадані їх, але треба відбутися там збори, щоб оживити їх діяльність. Досі були різні спроби, але вони не вдалися.

Голова П. Шевчук закрив збори в год. 4:38 по полудні і запросив на перекуску, що її приготували союзники Марія Єдинак і Анна Кошан.

Голова П. Шевчук пригадав, що Олбанська Округа має виповнити свою квоту — 90 нових членів, з того за три місяці вже прислано 16 членів. За 6,50 дол. можна забезпечитися на 5,000 або 10,000 дол. Треба старатися за стипендію для студентів.

В. Квас заохотив нашу молодь і все членство прибути на Союзівку на 22-го вересня, на вибір „Міс Союзівки”, тоді можна буде і відзначити 90-ліття УНС.

Голова П. Шевчук закрив збори в год. 4:38 по полудні і запросив на перекуску, що її приготували союзники Марія Єдинак і Анна Кошан.

59-ий Відділ Українського Народного Союзу у Бриджпорті відбув Річні збори

У неділю, 22-го січня цього року, відбулися Загальні річні збори 59-го Відділу Українського Народного Союзу у приміщенні української католицької церкви в Бриджпорті, Конн.

Предсидник Відділу Дмитро Стець відкрив збори о год. 2:15 по полудні, привітав членів і попросив всіх до спільної молитви. Присутні вшанували хвилиною мовчанки померлих членів Відділу. Потім рекордний секретар Степан Тарасюк прочитав порядок зборів, що його присутні ухвалили. На бажання членів зборами проводив предсидник Відді-

Павло Шевчук

Головний радний УНС В. Квас закликав встати з місця і хвилиною мовчанки вшанувати пам'ять померлого секретаря 88-го Відділу УНС в Амстердамі, проф. Васильова. Він підкреслював потребу відзначення 90-ліття УНС. Переживаємо різні труднощі: неспокій у громадах, нестабільність в економіці, справа з грамотами, померло 805 членів, втрачено 1040 членів. Олбанська Округа виповнила свою квоту досі на 42 відсотки. До позитивних належить факт, що майно УНС дійшло до 50 мільйонів, всі поверхи в будинку УНС вийняті, збільшилося число передплатників „Українського Тижденька”. Існує потреба нових людей, нових ідей, нової системи. Вкінці він висловив побажання, щоб Олбанська Округа стала однією із найкращих. Олбанськими прийнято цю будучу промову.

У жваві дискусії М. Савків порушив справу злику УНС з УБС, бо це багато справ не уточнено. О. Білинський вважав, що треба скликати збори в Гадсоні і Пітсфілді, щоб оживити діяльність тамешніх відділів УНС. В. Варшона порушив справу прав членів, що після 20 літ вибрав свої поліси. Чи члени УНС, народжені в Україні, мусять передплачувати „Свободу”? Чи за відмовлення передплати „Свободи” їх треба суспендувати? У дискусії брали участь: А. Урбан, Ст. Гарбач, І. Удич, М. Бобельяк, М. Савків, П. Шевчук, Р. Гарасимак, І. Дурбак, І. Карабін. Їм вичерпно відповіли В. Квас.

Голова П. Шевчук пригадав, що Олбанська Округа має виповнити свою квоту — 90 нових членів, з того за три місяці вже прислано 16 членів. За 6,50 дол. можна забезпечитися на 5,000 або 10,000 дол. Треба старатися за стипендію для студентів.

В. Квас заохотив нашу молодь і все членство прибути на Союзівку на 22-го вересня, на вибір „Міс Союзівки”, тоді можна буде і відзначити 90-ліття УНС.

Голова П. Шевчук закрив збори в год. 4:38 по полудні і запросив на перекуску, що її приготували союзники Марія Єдинак і Анна Кошан.

Голова П. Шевчук пригадав, що Олбанська Округа має виповнити свою квоту — 90 нових членів, з того за три місяці вже прислано 16 членів. За 6,50 дол. можна забезпечитися на 5,000 або 10,000 дол. Треба старатися за стипендію для студентів.

В. Квас заохотив нашу молодь і все членство прибути на Союзівку на 22-го вересня, на вибір „Міс Союзівки”, тоді можна буде і відзначити 90-ліття УНС.

Голова П. Шевчук закрив збори в год. 4:38 по полудні і запросив на перекуску, що її приготували союзники Марія Єдинак і Анна Кошан.

Голова П. Шевчук закрив збори в год. 4:38 по полудні і запросив на перекуску, що її приготували союзники Марія Єдинак і Анна Кошан.

Голова П. Шевчук закрив збори в год. 4:38 по полудні і запросив на перекуску, що її приготували союзники Марія Єдинак і Анна Кошан.

Голова П. Шевчук закрив збори в год. 4:38 по полудні і запросив на перекуску, що її приготували союзники Марія Єдинак і Анна Кошан.

Голова П. Шевчук закрив збори в год. 4:38 по полудні і запросив на перекуску, що її приготували союзники Марія Єдинак і Анна Кошан.

Округа УНСОЮЗУ Торонто відбула річні Загальні збори

У неділю, 11-го березня ц.р., о год. 2:30 по полудні, відбулися в Торонто, Канада, в залі парафії Пресвятої Евхаристії річні Загальні збори Округного Комітету відділів УНС.

Голова Округи Василь Шаран відкрив збори, привітав чисельно зібраних присутніх та попросив о. Мирона Стасєва провести молитву.

На голову Президії зборів покликано головного радного Василя Дідука. Протокол з останніх Загальних зборів відчитав секретар Округи Іван Шлапак.

Голова Округи В. Шаран, звітуючи, ствердив, що праця Округи у 1983 році не була задовільною, а також Округна Управа ще не намітила ніяких планів для вшанування 90-ліття УНСОЮЗУ. Обіцяв, що в найближчому часі Округа намітить такі святкування, можливо, на осінь цього року.

За несприятливих касира Округи Якова Бурія, касовий звіт подав Леонід Філь.

Після звіту Контрольної комісії, на пропозицію Л. Філя, одностайно ухвалено абсолютну уступаючу Управу.

На пропозицію Номінаційної комісії вибрано Округну Управу на 1984 рік у такому складі: Василь Шаран — голова; о. Мирон Стасєв — заступник голови; Іван Шлапак — секретар, Гаврил Мисків — касир, Контрольна комісія — Степан Вовк, Михайло, Гри-

Василь Шаран

цишин і Леонід Філь. Організаційний референт — Дмитро Попадиченко.

Голова Президії Василь Дідуко попросив до слова д-ра Івана О. Фліса. Головний предсидник погратулював поодиноким секретарям Округи — Г. Мискову, Б. Зоричеві та П. Крутиголову за їхні організаційні успіхи у 1983 році, а при тому заохочував до подальшої праці інших секретарів Округи. Подав, що в 1983 році майно УНСОЮЗУ зросло на 1,870,000 дол.

Після слова головного секретаря вив'язалася дискусія, у якій взяли участь майже усі присутні. Заплановане раніше засідання Канадського Представництва не відбулося.

Після закриття зборів голова Округи запросив присутніх на перекуску.

Бостонська Округа УНС відбула річні Загальні збори

Бостон, Масс.—Тут у суботу, 24-го березня ц.р., в залі української католицької церкви відбулися річні Загальні збори Округного Комітету відділів УНСОЮЗУ Округи Бостон.

Збори відкрив голова Округи Володимир Гетьманський, який привітав парох місцевої церкви о. декана Петра Огірка, заступника головного секретаря УНС д-ра Мирона Куропаса та всіх присутніх відділових урядовців й конвенційних делегатів. По традиції, збори розпочато молитвою, яку провів о. П. Огірко, а при тому вшановано померлих членів хвилиною мовчанки.

Потім обрано президію для проведення зборів у такому складі: д-р Іван Дідуко, голова, і Дмитро Галонзка, секретар. Дмитро Мельник, касир. Контрольну комісію дали очолює д-р Іван Дідуко, а членами обрано Анну Ремік і Михайла Волощука.

Відтак до слова був запрошений заступник головного секретаря УНС д-р Мирон Куропас, який, в першу чергу, привітав всіх присутніх від Екзекутивного Комітету, привітав новообрану Управу та побажав гарних успіхів в ювілейному році Батька Союзу. Описав доповідь у своїй доповіді затаркнув всі ділянки праці щільності Союзу, згадавши про фінансові справи, видавничі, організаційні і при тому згадав про організаційну працю Округи. Він також коротко згадав про історію УНСОЮЗУ, вказуючи на великі заслуги піонерів, які, не зважаючи на невідраді обставини, віддали працювальні для розбудови братської допомогової установи.

Після доповіді д-ра Мирона Куропаса були до нього питання, а в відтак відбулася дискусія, під час якої затаркнув справу УНСОЮЗУ та української громади. Всприятливій атмосфері дискусії висловили свої погляди відносно поміщуваних статтей у „Свободі”, які, на їхню думку, є односторонніми, що шкодять в присудуванні нових членів до Союзу. Вда-

Володимир Гетьманський

обрано у такому складі: Володимир Гетьманський, голова; Василь Мігован, заступник; Дмитро Галонзка, секретар; Дмитро Мельник, касир. Контрольну комісію дали очолює д-р Іван Дідуко, а членами обрано Анну Ремік і Михайла Волощука.

Відтак до слова був запрошений заступник головного секретаря УНС д-р Мирон Куропас, який, в першу чергу, привітав всіх присутніх від Екзекутивного Комітету, привітав новообрану Управу та побажав гарних успіхів в ювілейному році Батька Союзу. Описав доповідь у своїй доповіді затаркнув всі ділянки праці щільності Союзу, згадавши про фінансові справи, видавничі, організаційні і при тому згадав про організаційну працю Округи. Він також коротко згадав про історію УНСОЮЗУ, вказуючи на великі заслуги піонерів, які, не зважаючи на невідраді обставини, віддали працювальні для розбудови братської допомогової установи.

Після доповіді д-ра Мирона Куропаса були до нього питання, а в відтак відбулася дискусія, під час

ДОРОГІ ЗЕМЛЯКИ-УКРАЇНЦІ! ТІЛЬКИ П'ЯТЬ ХВИЛИН ВАШОГО ЧАСУ КОШТУЄ ПРИДБАННЯ ЖИТТЬОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ. ЙОГО БРАК ВАШІ РІДНІ МОЖУТЬ ВІДЧУВАТИ ДОВГІЙ ЧАС. ТОМУ ЩЕ СЬОГОДНІ ЗАБЕЗПЕЧІТЬСЯ В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ!

Ювілейні відзначення УНСоюзу

Раніше заповіджені відзначення 90-ліття УНСоюзу, „Свободи“, 50-ліття „Українського Тижневика“ та 30-ліття „Веселки“ відбулися тут в неділю, 25-го березня 1984 року, з великим успіхом. Відзначення що мали форму Ювілейного бенкету з вокально-розважовою частиною програми, відбулися в бенкетовій залі Українського Культурного Центру у Воррені, Миш.

Роман Татарський — головний радний і голова Окружного Комітету відділу УНС, тощо о год. 4-тій по полудні (винок на наших імпрезах), відкриваючи програму, привітав біля 400 тілоразних учасників у вишвищеній по березі залі (квіткі були випрошені два тижні перед імпрезою). У вступному слові він вказав на ювілейні УНС і „Свободу“, як творців світової української спільноти поза межами „України“ підкреслюючи „Український Тижневик“ як чинник, що на протязі 50 років формувало національний світ гляд тут народженого українця і „Веселку“, яка вже 30 років виходить молоді покоління. Ювілейні з наближенням і гордістю всієї української спільноти у світі і служать її потребам. Далі вступила програма передає Василів Паніжові.

Загальними оплесками присутні привітали Почесну президію, яку представляв В. Паніж у складі: головний редактор „Свободи“ Зенон Силік, духовники обидвох наших церков — о. Вернард Панчук, ігумен ЧСВВ, о. Нестор Столярчук, настоятель катедрального храму св. Покрови та о. Константин Височанський, парох церкви св. Йосафата. Впоряд засідали також: Павло Дуда, почесний голова Окружн УНС; Зенон Василькевич, голова Метрополітального Відділу УНКА; Роман Татарський — головний радний УНС; проф. Стефан Віхар — англійський керівник програми; Марта Василькевич і Олена Папіж.

Потім він згадав основоположника „Свободи“ о. Григорія Гринуку першого голову УНС Теодозія Талпаща. Вказав на світлі постаті Батька-Союзу Микола Мурашук, Лука Мишугу, Дмитра Галичана, а на терені Дітройту Івана Іванчука і Володимира Діда. Вони й тієї такі створили славу минуле і вказали нам, як перемістити дорогий спадщину, шлях до світлого майбутнього.

Згодом о. ігумен Вернард Панчук провів вступну молитву і поблагословив трапезу. Милу атмосферу в часі трапези створювала мелодійними звуками на акордеоні Ульяна Бадина, член ансамблю „Чорноморські Козаки“ з Рочестера. Н. Й. Запрошений до слова, головний редактор „Свободи“ З. Силік своєю красномовністю та глибоким змістом свого слова привернув увагу присутніх. Його промова не була трафаретною, як то звичайно водиться на подібних святкуваннях, але зовсім новою, збудована на наочних фактах. Її зміст можна б окреслити як „Вплив Свободи і дії УНС на суспільно-громадську активність української спільноти в ЗСА і Канаді“. Як

і „Свободи“ в Дітройті

Промовляє ред. З. Силік

із технічних причин обмежимося до кількох, а саме: Павло Дуда і Віктор Канада, колишній головний радний і почесний голова Окружн: Михайло Бабій, активний діяч УНС на протязі понад 60 років; Омелян Масний з Емерсбург, Канада, основний і довголітній секретар 506-го Відділу; д-р Атанас Слюсарчук, секретар 174-го Відділу; Ярослав Базюк — секретар 175-го Відділу; Стефан Федик — секретарка 292-го Відділу; Ольга Марушак — секретарка 82-го Відділу; Петро Залуга — секретар 183-го Відділу; Михайло Бобер — секретар 235-го Відділу у Росфорді, Огайо; Григорій Корб'як — секретар 165-го Відділу; мгр. Володимир Літвинський — секретар 341-го Відділу у Віндзорі, Канада, та ціла низка секретарів менших відділів.

Закінчивши офіційно-святкову частину, ведучий програму В. Паніж попросив о. протоієрея Нестора Столярчука провести заключну молитву, а після неї далішній провід програми передав англійському майстрів церемонії проф. С. Віхареві.

З оголошення Ювілейного комітету було відомо, що розважову частину виконають „Чорноморські Козаки“ з Рочестера. Розпочинаючи цю частину програми, проф. С. Віхар подав українською мовою інформацію про виконавців.

Появу на сцені „Чорноморських Козаків“ присутні привітали гучними довготривалими оплесками. Вони ж перший раз у Дітройті! Виконавши першу частину програми з динамікою, ритмом, танком і дисцією „козаків“ виявилися справді неперевершеною цінністю мистецькою одиницею. Не менш майстерність виявила також і Ульяна Бадина, під акомпанюмент якої „козаки“ виконували свої танки. Зокрема спонтанною овацією сприйняли присутні „Діла Муся“, в якому було повно гумору. Цілу годину учасники насолоджувалися що раз то новими танками „Чорноморських Козаків“, подивляючись їх високу техніку у виконанні складних танців. Вони залишили приємний посмак та милий спогад по собі надовго.

Естетично опрацьовані програми ювілейні були відомістю на цій імпрезі. Не тільки своєю формою, але зокрема змістом відповідали цілості під кожним оглядом вдало імпрезі.

У заключному слові В. Паніж вказав на тих членів Ювілейного комітету, які під проводом Романа Татарського вклали немало зусиль для підготовки ювілейних відзначень, а саме: Ярослав Базюк, Ольга Марушак, Роман Лазарчук, Стефан Федик, д-р Атанас Слюсарчук і Петро Залуга. Великий успіх Ювілейних відзначень приніс їм повне вдоволення.

На закінчення, він подякував в імені Ювілейного комітету ред. З. Силікові за знаменну промову, оо, парохам, громадським організаціям та всім учасникам за громадну участь, якою гідно та достойно вшановано повні заслужені ювілейні — Український Народний Союз, „Свободу“, „Український Тижневик“ і „Веселку“.

Богдан Остапюк

Привіт і шана Батькові-УНСоюзові у його 90-річчя

(Мої контакти, зв'язки і співпраця з УНСоюзом)

Гімн Українського Союзу

„Лукі, Україно, стороно кохана! Привіт тобі з моря шлемо свій, Лукі, заморська Вітчизно прибрана, Що нас прийняла за своїх дітей!“

Союз, мій сонце, з темноти нас вивів, В його рядах старий і молодий, Доки цвітимо Вашингтон і Київ, Не згинь Батько-Союз дорогий! (Перша і остання строфа)

Стефан Мусійчук

З Українським Народним Союзом зустрінувся я вперше у травні 1948 р. у переселенчому таборі (ДП) у Гана кері біля Плянтінгу, округа Регенсбург. У тому таборі було понад 1000 українських втікачів із східних і західних земель України. В таборі управі був і керівником суспільної опіки та культурно-освітнім референтом. Одного дня прийшов до мене голова табору сл.п. Антін Базар, тримаючи в руках дві книги. Ми казав він, одержали з Америки від Українського Народного Союзу оці дві книги. Перша — це пропам'ятка книга з нагоди 50-річчя УНСоюзу (720 стор.), друга — це ювілейний альманах з нагоди 50-річчя УНС (320 стор.). Обидві книги зредували д-р Лука Мишуга. Я переглянув їх, сказав голові, але читати їх не маю часу, бо на це не дозволяють мені таборні обов'язки, яких і так маю забагато. Прочитайте ці книги, якщо ви задумаете емігрувати до ЗСА, то будете мати ширшу інформацію та правдивий образ про життя і працю наших заморських братів у країні Вашингтона. — закінчив він цими словами, передавши мені книги. Я подякував йому і після праці взявся з увагою до читання.

Читаючи ці книги, я був захоплений редактором Мишугою, який з такою майстерністю та журналістичним хистом опрацьовував такі цінні матеріали про піонерську працю членів УНС у ЗСА. Свої статті він переплітав чудовими, маловідомими віршами наших поетів. Численні світліни видатних діячів УНС, товариств, відділів УНС та інших організацій, прикрашають та доповнюють цінність цих книг. Вже тоді я пізнав, який великий вклад праці вложив УНС у розбудову українського громадського життя у ЗСА. Український Народний Союз воістину заслуговує на назву твердині Американської України. Відомий письменник, поет Остап Гришак написав у 40-річчя УНС чудовий вірш під заг. „Твердиня заморська“. Пододай цю передостанню строфу цього вірша:

Твердиня заморська, Граніт бастион... Де раніше безумства, Пустиня і гріз, Сьогодні Союз там, Не зміг нас демон!

Рости нам, Союзе, І стовпом нам стань, Як стовп, що Мойсею Обітом горів! Щоб в хвилю зраджучих Визвольних змагань Ти вказував путь нам До збройних радів!

Ці книги привіз я до ЗСА 1-го липня 1950 року до Нью-Йорку, а два дні пізніше був уже в Маямі на Флориді. У моїй бібліотеці я зберігаю їх як цінну пам'ятку моєї першої зустрічі з УНСоюзом. Мені й не мріялося тоді, що незабаром буду мати змогу не лише пізнати особисто, але й говорити та зустрічатися з Маямі цього найвишвищеного діяча УНС представника галицької держави у Вашингтоні, справжнього посла України у ЗСА, сл.п. д-ра права Луку Мишугу.

В 1950 році існували вже у

силати до „Свободи“ статті, дописи з життя громади, а згодом свої нарис та спогади. Головним редактором у той час був д-р Л. Мишуга, який радо їх помішував і завжди у своїх листах заохочував мене до журналістичної праці. Після відходу у вічність д-ра Мишуги став головним редактором Антін Драган. Його великою заслугою є те, що він зредував та видав у 1973 році пропам'ятку книгу під заг. „Лука Мишуга“, у якій зібрав широкі історичні матеріали про покійного Мишугу та навітлив його життя і творчість.

В одному розділі книжки „Лука Мишуга про Український Народний Союз“ під заголовком „Батько“ (стор. 339-341) писав наш незабутній покійний оць що: „Український Народний Союз врятував українську душу в нашій народі. Не дав її врятувати ворогам і темноті. А врятувавши її, заставив її ще працювати і собою жертвувати для великої ідеї визволення Рідного Краю з неволі. І за це названо УНС уже давно — Батьком. Не зроблено цього штучно, під примусом, наслідком якоїсь агітації, чи якоїсь ухвали. Ця назва постала так природно, як природно родиться у нас народна пісня. У старім краю стала таким способом „Провіста“ — „Матір'ю“. А тут за подібні заслуги для нашого народу став УНСоюз — Батьком“.

Під сучасну пору головним та відповідальним редактором нашого найстаршого щоденника у вітчизні „Свободи“ є Зенон Силік. Він доповнив склад співробітників редакції та збільшив об'єм „Свободи“. Побіч своєї журналістичної праці, він є мистецтвом у спорі тенісу. Кожного літа він провадить тенісові табори та помагає владштовувати на Союзівські тенісові ігрища з нагородами, у яких він сам бере участь. Таким чином, своїм прикладом, він заохочує нашу молоддь до тієї, такої корисної діяльності спорту, ради якої з кожним роком зростають.

Закінчуючи ці рядки, присвячені 90-річчю УНСоюзу, я ще раз хочу підкреслити цю велику, унікальну роль, яку він відіграв упродовж свого довголіття. Він зберіг історичність, національну свідомість кількох наших поколінь, стояв на сторожі належних прав для нашої неспасної, але нескороної України. Він інформував вільний світ про наші змагання, боротьбу для досягнення, самостійної незалежної держави. Своїми пресовими органами, книжками, зокрема епохальним виданням енциклопедії українства англійською мовою, ширив правду про наш народ, який вже 65 років карється під жорстоким гнітом червоної Москви.

Сотні привітів нашому Батькові-УНСоюзу, починаючи від президента Рональда Регана, його кабінету конгресменів, сенаторів, найвищих представників наших церков, організацій, визначених діячів, — свідчать про велику місію, яку УНСоюз виконав в обороні України. І саме ці привіти є ознакою призначення від чужих і своїх, є заслугою нагородою для УНСоюзу.

Як довголітній член УНСоюзу, сердечно вітаю його та бажаю йому продовжувати цю працю до часу, коли наш народ здобуде свою незалежну самостійну державу. Запевняю його словами безсмертного Шевченка:

„Будеш, батьку, напучувати, Поки живуть люди, Поки сонце і небо є, Тебе не забудуть!“

УКРАЇНСЬКА МОЛОДЕ!

І ДЛЯ ТЕБЕ Є МІСЦЕ У ЦІЙ ВЕЛИКІЙ РОДИНІ, ЩО ЇЇ ЗВУТЬ

БАТЬКО-СОЮЗ!

І. Хомко — взірцевий голова Пасейської Округи УНС

І. Хомко

На сторінках „Союзової Трибуни“ часто згадуємо про заслужених секретарів чи інших відділових урядовців, які своєю відданістю праці збагачують УНСоюз новими членами і тим самим допомагають своїм відділам й Округам в виконанні призначених організаційних квот.

У сьогоднішньому числі „Союзової Трибуни“ нам приємно згадати про взірцеву працю голови Пасейської Союзової Округи Івана Хомка, який в березні придбав десять нових членів для 42-го Відділу в Пассейку, в якому він є головою.

Доводиться не раз чути нарікання деяких союзівців, що, мовляв, „всі вже купили перших три місяці Округа придбала лише чотири члени, а цього року придбала вже 17 членів. До того, Іван Хомко, вручаючи 10 апликацій нових членів під час Річних зборів Округи головному касиру УНС-п'ї Ульяну Дячку, сказав: „Ще єлише початок моєї праці“. Тому сподіваємося, що Іван Хомко буде мати більше таких місяців з „десятьох нових членів“. Тепер чекаємо хто буде наступним головою Округи, щоб придбав в ольному місяці десять нових членів.

Пасейська Округа об'єднує шість відділів, які нараховують понад 700 членів. В минулому 1983 році Округа мала добрі успіхи і за це одержала в нагороду спеціальну грамоту. Мабуть, та грамота додала охоти голо

У Лос Анджелесі відбуто Збори 257-го Відділу УНС

Не дивлячись на територіальну віддаленість від українських громад в ЗСА, наша громада у Лос Анджелесі протягом декад свого існування була завжди активною і тримувала тісний зв'язок з сестринними громадами, організаціями, установами та братними союзами. Зокрема Український Народний Союз був завжди знайомий кожному, тому що від початку своєї діяльності аж до сьогоднішнього часу своє місце на радіопрограмах „Пісні України“ пригадує усім про свою живучість та своє призначення — завжди служити інтересам української справи, і громад та поодиноких членів.

Під сучасну пору союзове членство об'єднується у двох відділах, якими є Відділ 259-й та Пластовий Відділ 79-й.

Незалежно від того, що там десь далеко на сході, відбуваються палкі дискусії, які навіть часто набувають „температурних форм“ і стають незрозумілими у своєму впливі на наше громадство, поміж нашою громадою у Лос Анджелесі, а особливо поміж союзівцями, панує згода та всеукраїнська дружба. Панує повна дружна співпраця тому, бо кожному і кожній є вже відомо, що великі суперечки і непорозуміння чи то на політичному, чи релігійному секторі „прийдуть і переміяться“, а громадські, культурні та інші всеукраїнські здобутки повинні бути збереженими та ні в якому разі не сміють зазнати будь-яких пошкоджень.

Слід також підкреслити, що в Лос Анджелесі не відокремлюється „поділення“ чи „відокремлення“ груп чи одиниць з приводу партійно-політичної незгоди і непорозуміння, а також релігійної. Спитаємо чому? А можливо це тому, що наше громадство великого Лос Анджелесу територіально від себе віддалене і не відчуває тієї типової усім етнічної квартально „монотонної задухи“, що не раз є причиною шкідливої емоційності. А можливо, що у великій мірі допомагає в тому загальне цивілізоване-каліфорнійське пізнання, яке благотворно діє на нашу нервову систему та духовний стан. Бо дійсно, коли порівняти обличчя інших міст східного побережжя з обличчям „ласан-джеліан“, то кожному ваде у вічі, що мешканці південної Каліфорнії є більше погідними та усміхненішими.

Що погідність обличчя та щирість можна було виразно відчувати під час Річних загальних зборів 257-го Відділу УНСоюзу, які відбулися під головуванням його довголітнього голови інж. Августина Рудника в неділю, 25-го березня цього року в приміщенні аудиторії церкви св. Володимира.

Після відкриття, прочитання звітів та їх затвердження голова Контрольної комісії д-р Святослав Шумський підкреслив велику жертвенність голови та Управи Відділу, а передусім велику відданість фінансового секретаря Петра Сильчака та його дружини П. Сильчак, яка заступала його під час негдути та допомагає йому, виконуючи обов'язки заступників секретаря. Його фахово ведене діловодство є прикладом для всіх, за що йому і його заступникам належить щира подяка і признання.

Вибрано нову Управу, до якої увійшли: голова — інж. Августин Рудник; заступник голови — І. Гришак; фінансовий секретар — Петро Сильчак; заступник фінансового секретаря — п-ї Сильчак, та скарбник Роман Рудник; до Контрольної комісії увійшли: голова — С. Шумський та члени — Ярослав Білан та М. Гира.

Протягом ділових нарад обговорено потребу придбання нового членства, звернено увагу на потребу тісних зв'язків Головного Уряду УНС з нашою далеко розпорошеною громадою. На думку зборів, одна з причин повсякчасних труднощів у придбанні нових членів — є почуття цієї відокремленості усіх союзівців набагато, поміж якими Союзівка є першою, від західного побережжя, а в першу чергу від великої української громади у Лос Анджелесі.

Збори рішили також переслати Головній Управі щирі побажання такого змісту: „В зв'язку з контрверсійними політично-громадськими внутрішніми подіями, які повсякчасно наголошуються у пресі, загальні збори висловлюють своє братнє побажання Головному Уряду УНС, в ім'я стабільності та успіхів Союзу, який є загальним всеукраїнським здобутком громадянським, зберігати традиційну всеоб'єднуючу та всеукраїнську поставу та продовжувати своє закінчення на ст. 6.

Ювілейний Комітет (зліва): Василь Паніж, референт преси; д-р Атанас Слюсарчук, член; Роман Лазарчук, секретар; Роман Татарський, голова; Стефан Віхар, заступник голови; Ярослав Базюк, скарбник; Петро Залуга, член; відсутні: Ольга Марушак і Стефан Федик, члени.

Василь Паніж

Секретар 34-го Відділу інж. Лев Блонарович—кандидат на члена „Клубу мільйонерів”

При УНСоюзі існують різні клуби для тих відділових урядовців—секретарів, які на протязі календарного року придбають відповідне число нових членів. Найбільш престижним є „Клуб Сотників”, себто тих, що під час року придбають 100 і більше нових членів. Відтак є „Клуб Пятидесятників”, тобто тих, що під час року придбають 50 до 99 нових членів. Найбільш популярним є „Клуб Заслужених Союзовців”, який був заснований 1961 року тодішнім головним секретарем УНСоюзу д-ром Ярославом Падомом. До того Клубу належать всі ті союзовці, які під час року придбають 25 до 49 нових членів.

Інж. Л. Блонарович

В першому році до Клубу належало понад 50 союзовців, а зараз залишилося дві особи, які належали до основоположників Клубу. Також при Клубі існує „Клуб Будівничих Союзу”, до якого належать ті союзовці, які на протязі року придбають 10 до 24 нових членів. Щоб дати нагоду всім відділовим урядовцям, „попасти” до якого належить, то 1982 року створено „Клуб Відданих Союзовців” і до нього належать ті, які придбають від 5 до 9 нових членів.

Клуби рахували число придбаних нових членів, не беручи до уваги суми забезпечення. Натомість всі комерційні аскураційні компанії рахують суми забезпечення, а не число нових членів і тому у тих установах є дуже популярні „Клуби мільйонерів”. Продавці забезпечення в комерційних аскураційних компаніях, коли „попадуть” до такого Клубу, одержуватимуть спеціальні відзначення, як татож грошові бонуси.

УНСоюз раніше не міг брати під увагу „Клуб мільйонерів” тому, що в загальному секретарі забезпечували членів на суми від 1.000 до 10.000 чи 20.000 доларів. Але коли від 1-го жовтня

1983 року зрівнювано вкладки термінового забезпечення і знизено ціни, то від того часу деякі секретарі почали по професійному забезпечувати нових членів на поважні суми і тим самим при Союзі буде ще один Клуб, а саме „Клуб Мільйонерів”. Першим кандидатом на члена того Клубу є інж. Лев Блонарович, секретар 34-го Відділу в Річмонді, Вірджинія, який придбав в березні лише шість членів, але забезпечив їх на імпульс суму, а саме 325.000 доларів. Про ту високу суму забезпечення вже була згадка, але повторюємо, що це перший раз в 90-річній історії Союзу є випадок, що в одному місяці секретар забезпечив членів на так поважну суму. До речі слід згадати, що в грудні 1983 року інж. Лев Блонарович забезпечив нових членів на 250.000 дол.

За так поважні успіхи висловлюємо інж. Л. Блонаровичеві признання і gratulacii, а при тому бажаємо далі успіхів, а найважливіше стати першим членом основоположником найбільш престижного „Клубу Мільйонерів” при УНСоюзі в його ювілейному році.

32-ий Відділ...

Закінчення зі ст. 3.

із довіреного йому обов'язку.

Голова Контрольної комісії Стах Максимюк сказав, що члени цієї комісії провели контроль Відділу і ствердили, що Управа працювала добре, доказом чого є те, що до Відділу придбано нових членів, що є найважливішою діяльністю Управи.

Потім були питання і дискусія над звітами, в яких взяли участь Іван Музичка, Іван Хитрук, М. Яшук, Я. Лебідь й інші члени. Питання відносились до загальних справ УНС і його значення у нашій громаді. Були питання, які відносились до стипендій для наших молодих членів. На всі запитання, які відносились до внутрішньої діяльності членів Управи і до загальних справ УНС відповідав секретар.

Після питань і дискусії голова Контрольної комісії Ілія Станко поставив внесок, щоб перевирити Управу в тому самому складі, яка працювала в минулому 1983 році. Внесок, що його підтримав Микола

Яшук, прийнято одностайно.

В різному обговорюванню актуальні, суспільно-громадські справи, які створилися після ІУ СКВУ в нашій громаді.

Тому що минає 40 років від смерті патрона нашого Відділу сл. п. Олега Ольжича, незламного борця за відновлення суверенної української держави, якого закартували гітлерівські окупанти в концентраційному таборі в Саксенгаузені 6-го червня 1944 році, вирішено визначити цю річницю започаткуванням Св. Службою Божею з панакхидою і ширшими сходами Відділу з відповідною програмою.

На внесок С. Максимюка рішено виплатити з каси Відділу 50 доларів на потреби Товариства Українсько-Американських Горожан, найстаршої суспільно-громадської організації на території Америки.

Опісля відбулося прийняття, яке підготував наш організаційний референт Іван Музичка.

В. Яців

НОВІ МЕЖІ ВІКУ ТА СУМ ПРИ ЗАБЕЗПЕЧУВАННІ БЕЗ ЛІКАРСЬКИХ ОГЛЯДИН

З 1-им січня 1983 р. ввійшли в силу нові межі віку та максимальні суми забезпечення, на які можна вносити аплікації без лікарських оглядин. Із цією зміною, апробованою рішенням Головного Екзекутивного Комітету, особи в добром стані здоров'я можуть вносити аплікації на забезпечення без лікарських оглядин в ось таких межах сум забезпечення та віку:

- \$50.000 до віку 40 років
- 25.000 до віку 45 років
- 10.000 до віку 50 років
- 5.000 до віку 55 років
- 3.000 до віку 60 років
- 1.000 до віку 65 років

Сума забезпечення з лікарськими оглядинами не має обмежень, за винятком законних у деяких стейтах.

При забезпечуванні на суми \$10.000 і вище УНСоюз користується інформаціями про аплікантів, одержаними від спеціальної перевіркової установи, яка збирає такі інформації через своїх агентів. Такі інформації засягатиме УНСоюз також про аплікантів у віці понад 60 років, коли вони будуть вносити аплікації на забезпечення на суми понад 3.000.

50,000 ДОЛ. ЗА 10 ДОЛ.

У ВІСІ ВІД 25 РОКІВ ЗА 10 ДОЛ. (МАЙЖЕ 3 ЦЕНТИ ДЕННО) МІСЯЧНОЇ ВКЛАДКИ МОЖНА ЗАБЕЗПЕЧИТИСЯ НА 50,000 ДОЛ., ПРИДБАВШИ 5-РІЧНУ ТЕРМІНОВУ ГРАМОТУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ. ПО ІНФОРМАЦІЇ СЛІД ЗВЕРТАТИСЯ ДО МІСЦЕВИХ СЕКРЕТАРІВ, АБО ПИСАТИ ДО ГОЛОВНОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ УНСОЮЗУ В ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. ДЖ.

ТЕРМІНОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

На сторінках союзової преси, а головню „Союзової Трибуни”, було повідомлення про це, що з 1-го жовтня 1983 року УНСоюз для поліпшення своєї 90-річної служби українській громаді в ділянці життєвого забезпечення, знизив ціну членських вкладок у класі термінового забезпечення. Цю знижку впроваджено тому, щоб дати нагоду всім членам, які не-членам набути забезпечення на вишукані суми за низьку ціну у своїй українській братській установі і тим самим забезпечити кращу долю своїм рідним. Термінове забезпечення в УНСоюзі може купити кожний, а це тому, що воно є дуже дешеве. Також слід згадати, що термінове забезпечення є потрібне всім головно молодим подружжям, що мають позички на дом (моргедж), посілости, автомобіль, крамниці чи інші підприємства. Головно молоді батьки, які додержат своє родинно-диточками повинні за низь-

ку ціну купити високу суму термінового забезпечення, яке є дуже дешеве і про це говориться залучена „таблиця вкладок”. Наприклад, якщо людина у віці 25 років життя може набути в УНСоюзі 20.000 доларів забезпечення з річною вкладкою 46 дол. або місячною 4 долари. Та сама особа може купити 50.000 доларів забезпечення без лікарського бадання

з річною вкладкою 115 доларів.

Дораджуємо всім читачам „Свободи” простудіювати поміщену „таблицю” вкладок, де є подані ціни на 20.000 доларів забезпечення з річною і місячною вкладкою у віці від 16-го до 55-го року життя, тобто віку, у якому кожний може купити термінове забезпечення УНСоюзу. Інформації про забезпечення наділюють союзові секретарі в Америці й Канаді, а також можна звертатися прямо до Головної Канцелярії УНСоюзу в Джерзі Сіті, Н. Дж.

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION TERM PLAN INSURANCE AMOUNT \$20,000

PLAN T-5			PLAN T-10		
Issue Age	Annual	Monthly	Issue Age	Annual	Monthly
16	\$ 40.20	\$ 3.60	16	\$ 42.00	\$ 3.80
17	41.20	3.60	17	42.60	3.80
18	42.00	3.80	18	43.40	3.80
19	42.80	3.80	19	44.00	3.80
20	43.40	3.80	20	44.60	4.00
21	43.80	3.80	21	45.20	4.00
22	44.40	4.00	22	46.00	4.00
23	44.80	4.00	23	46.60	4.20
24	45.40	4.00	24	47.60	4.20
25	46.00	4.00	25	48.60	4.20
26	47.00	4.20	26	49.60	4.40
27	47.80	4.20	27	51.00	4.40
28	49.00	4.40	28	52.60	4.60
29	50.20	4.40	29	54.60	4.60
30	51.40	4.60	30	56.30	5.00
31	53.00	4.60	31	59.60	5.20
32	54.80	4.80	32	63.00	5.60
33	57.20	5.00	33	68.60	5.80
34	60.00	5.20	34	71.20	6.20
35	63.60	5.60	35	76.40	6.80
36	68.00	6.00	36	82.00	7.20
37	73.00	6.40	37	88.40	7.80
38	78.60	7.00	38	95.40	8.40
39	84.80	7.40	39	103.20	9.00
40	91.40	8.00	40	111.80	9.80
41	98.80	8.60	41	121.20	10.60
42	106.80	9.40	42	131.60	11.60
43	115.60	10.20	43	143.00	12.60
44	124.40	11.00	44	155.60	13.60
45	136.20	12.00	45	169.20	14.80
46	148.40	13.00	46	184.40	16.20
47	161.60	14.20	47	200.80	17.60
48	176.20	15.40	48	218.80	19.20
49	192.00	16.80	49	238.40	20.80
50	209.40	18.40	50	260.00	22.80
51	228.00	20.00	51	283.40	24.80
52	248.60	21.80	52	309.00	27.00
53	271.00	23.80	53	336.80	29.40
54	295.60	25.80	54	367.40	32.20
55	322.60	28.20	55	400.80	35.00

Д-р М. Снігурович...

Закінчення зі ст. 3.

Ювілей УНСоюзу всі відділи повинні відзначити спільно однією більшою імпресою. Плянується корабельна прогулянка. Прогулянку до Головної Канцелярії УНСоюзу треба повторити, бо була вона дуже успішною. Д-р Снігурович закликав всі відділи до братської роботи. Заохочував їхати автобусами до Нью Йорку на Ювілейний концерт 1-го квітня ц. р. Тарас Сливінський подав

до відома, що восени ц. р. його 59-ий Відділ відбудуватиме свій річний пікік. Про сив всіх прибути на нього. Народи закінчено молитвою, яку провів отець шамбелян Стефан Хрепта, парох католицької української церкви св. Володимира.

Потім місцевий 350-ий Відділ гостив присутніх смачною перекускою, про яку подбав секретар Т. Фінів і його дружина.

59-ий Відділ...

Закінчення зі ст. 4.

совому секретареві і Управі Відділу, що удержують тісний зв'язок із громадою. Відділ був сподіваний. Наступним звітував президент Відділу Д. Стець, кажучи, що співпрацював із фінансовим секретарем, заступав його в разі потреби, дбав, щоб 59-ий Відділ був активний в нашій громаді. Цього року відбулось три імпреси. На жаль, не вдалось йому приєднати нових членів. Закінчуючи звіт, він подякував членам Управи за співпрацю.

Потім звітував рекордовий секретар С. Тарасюк. Коротко згадав про ведення рекордів і співпрацю із членами Управи, звернувши увагу на те, що гармонійна праця все приносить корисні висліді.

За Контрольну комісію звітував голова її Ярослав Гура. Контрольна комісія у складі ще двох членів — Василя Пелешука і Богдана Романова — перевірила касову книгу та всі прилоги та ствердила зразкове ведення прибутків і видатків Відділу, що підтвердили інші члени Контрольної комісії.

У дискусії над звітами не було спеціальних заваг, тому фінансовий секретар УНС про різні роля грамоти УНС і пригадав всім, щоб переглянули свої грамоти, чи мають належно вписаних спадкоємців (beneficiaries), щоб вразі випадку спадкоємцями були ті, що їх бажав власник грамоти. Спадкоємців можна змінити на бажання власника. Занедбання справи про належних спадкоємців в деяких випадках приносять труднощі у пологоджуванні справи негайно.

Закінчуючи, він висловив подяку членам Управи, які співпрацювали з ним протягом цілого року. Наш Відділ спонзорував фільм

„За стерном долі”; улаштував Осінню забаву, продав вареники, щоб здобути фонди для маленького Ростики із Польщі, який мав нещасливий випадок. Всім, що причинились до цього, щире спасибі.

Голова Контрольної комісії поставив внесок на утримання абсолютної уступаючої Управи, що всі члени схвалили оплесками. Микола Івашків запропонував, щоб перевирити Управу в попередньому складі, цей внесок підтримав інж. Ігор Гайда.

Після перерахування складу Управи Відділу включно із Контрольною комісією, збори одностайно перевирити Управу 59-го Відділу на наступний рік у такому складі: Дмитро Стець — президент; Петро Бойчук — заступник президента; Тарас Сливінський — фінансовий секретар; Василь Макійчук — касир; Степан Тарасюк — рекордовий секретар; Контрольна комісія: Ярослав Гура, голова; Василь Пелешук і Богдан Романів — члени.

Предсидник подякував членам за перевирити Управу та розпочав наступну точку — внески і запити та накреслення плану на наступний рік. Рома Гайда запропонував поїзду автобусом до Українського Музею в Нью Йорку. Були запитання про справу об'єднання двох Союзів. Фінансовий секретар радив слідкувати в пресі, бо він ніяких інформацій про це не має. Заплановано приготувати на осінь розважний день (пікік). Все це залишено Управі до пологдження. Після вичерпання всіх внесків предсидник закрав збори молитвою. Всіх членів запрошено на перекуску.

С.Т.

Бостонська...

Закінчення зі ст. 4.

льший дискусії зібрани апелювали до заступника Головного предсидника д-ра М. Куропаса, щоб він, як член Екзекутивного Комітету УНС, старався вплинути на те, щоб українська громада була об'єднана і мала одну центральну репрезентативну установу.

Відповідаючи на заторкнені в дискусії справи, д-р М. Куропас сказав, що Екзекутивний Комітет УНС весь час змагає до поєднання в українській громаді й далі це робить, однак, не є легко всіх погодити. При тому він запевнив присутніх, що по своїй можливості буде старатися для привернення братерської згоди в українській

громаді. Перед закінченням наради переобраний голова Володимир Гетьманський висловив подяку присутнім в ім'я обраної Управи за довіру, а відтак подав план праці в ювілейному році Батька Союзу. Він сказав, що Управа докладе всіх зусиль, щоб річна квота була виконана. Всі відділи повинні придбати нових членів, а також будуть вжиті заходи для святого відзначення 90-річчя УНСоюзу.

Наради закінчено молитвою, яку провів о. декан Петро Огірко, а відтак всі були запрошені до перекуску, що її приготували члени Управи.

У Лос Анджелесі...

Закінчення зі ст. 5.

історичне призначення Твердині всіх українців.

Прикладом всеукраїнської родинно-громадської співпраці хай послужить стан повної гармонійності і довіри у взаємній толерантності різних поглядів і переконань союзової громади нашого 257-го Відділу, яка не піддалася бурхливим хвилям партійної емоційності та гідно зберегла дружньо-родинну згоду та почуття ширшого співвідношення, не залежно від партійно-політичних розбіжностей та переконань поодиноких членів.

Цю заяву підписали всі

присутні, тому що кожному і кожній залежить на майбутності УНСоюзу, який повинен назавжди залишитися твердиною та всеоб'єднуючим понадпартійним органом у вільному світі.

В дружньому обміні думок закінчено річні Загальні збори 257-го, найстаршого Відділу УНС в Лос Анджелесі з вірою дальших успіхів цієї найстаршої братської української установи — запоруки нашого національно-етнічного збереження на цьому континенті.

Д-р Святополк Шумський

Вступайте в члени УНС

Мілена Рудницька

НЕВИДИМИ СТИГМАТИ

Ціна: \$16.25 з пересилкою
Мешканці стейту Нью-Джерсі зобов'язані 5% ставкою податку
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

В Ньюарку відзначать п'ятьох парафіян

Високопреосвященний, Владика Стефан Сулик, Архiepіскоп-Митрополит Філадельфійський, повідомив що його Святість Папа Іван Павло II іменував Лицарями Ордена Святого Григорія двох вірних парафіян св. Івана Хрестителя в Ньюарку Н. Дж. — Андрія Кейбіду і Тараса Дурбака, та надлив папськими медалями „Про

Еклезія ет Понтіфіче" Марію Робак, Юлію Добош і Гелену Лавук.
Це є високі відзначення, якими Святіший Отець наділяє вірних як признання за жертвенну і корисну діяльність для своєї парафії.
Інвеститура лицарів та вручення медаль будуть переведені під час Торжественної Архiepірейської Служби

Божої, що її відправить Владика Архiepіскоп-Митрополит Стефан Сулик з нагоди канонічної візитації парафії св. Івана Хрестителя в Ньюарку в неділю, 3-го червня 1984 року, о годині 12-й вполудне. Бенкет для вшанування відзначених відбувається в Клубі Наваго Менор в Ірвінгтоні о год. 4-й по полудні.

Шевченківська Наукова Конференція НТШ у Канаді

Наукове Товариство ім. Шевченка у Канаді кожного року відміняє дату народження свого Патрона. В цьому році, у 170-річчя народження Патрона НТШ, відбулася Шевченківська Наукова Конференція 25-го березня, в приміщенні Інституту св. Володимира у Торонто. Конференцію проводив секретар Управи мгр Іван Кузів. У програмі були три доповіді: д-р Богдан Стебельський — Советська інтерпретація Шевченка „Заповіту“; проф. д-р Олег Підгайний — Земля Шевченка в праісторії та мгр Аріадна Стебельська — „Юрій Гривович — Поет ет Миттєйер“ (рецензія).
На прикладах творчості Тараса Шевченка, його поезії, автор першої доповіді д-р Б. Стебельський накреслює світоглядну та політичну оцінку поета історії України, а зокрема Переяславської угоди, що в наслідок стала притокою для поневолення України Москвою і всіх нещаст, що їх відтоді несе Україна та український нарід. Шевченко дорікає Хмельницькому: „Якби ти на світ не родився, або в колісці ще увисів, то не купав би я в калюжі тебе преславного... Амінь! Найкращим образом кар за зраду ідеї державності та волі України є кар, висловлена Шевченком у символі „трех душ“ у містерії „Великий Лях“. Три душі зображають ряд поколінь українського народу: під час Переяславської угоди — легковість гетьмана Богдана Хмельницького; під час битви гетьмана Івана Мазепи з царем Петром I під Полтавою — відсутність національної єдності; та в час розгрому Січі Запорозької — нерішучість кошового Січі Петра Калнишевського, брак опору Москві. Для зрадників ідеї державної незалежності Шевченко має епітети — „варшавське сміття — грязь Москви“ (на віть якби це були гетьмани), або теж „дядьки отечества чужого“ — це ті, що державу окупанта вважають своєю вітчизною. „Шашелями“ називав тих земляків своїх, що „гризуть, жеруть і тлять старого дуба“ — Україну, бо це ті, що „гірше ляха“ її розпинають.
У Шевченка, проте, пульсує динамічна віра у відродження державного мислення українського народу і революційної сили визволення України.
Передумовою визволення є світоглядне переродження рабів у козаків. Це станеться тоді, як слова поета, наче ножі обоюди, „розпанахають погане, гниле серце трудне, і вишдять сукровату і нальють живої козацької тії крові, чистої, святої“. Коли це станеться, коли цілий нарід прийме ідею незалежності Шевченка, тоді „...Козак безверхий упаде, розтрощить трон, порве порфіру, роздавить ваше кумира, людські шашелі! Нянки, дядьки отечества чужого!“ І тоді „встане Україна і розвіється неволі, світ правди засвітить...“ і, остаточно, — „Заповіт“. „Поховайте і вставайте, кайдани порвіте і вражого, злою кров'ю волю окропіте!“ А вікні: „А мене в сім'ї великій, в сім'ї вольній новій, не забудьте поміняти не злим, тихим словом“.
Кому писав „Заповіт“ Шевченко, для якого народу? Кожна сторінка „Кобзаря“ каже — для українського. І „вольною, новою сім'єю“, що має його згадати, є тільки Україна!

Шевченкові приписали матеріалістичний світогляд, а з ним і атеїзм; зробили його учнем московських „революційних демократів“, відкрили дружбу і слання ідей з Добролюбовим, Чернишевським і навіть Бєлінським, вчинили його „поборником дружби російського і українського народів“, знайшли у нього „любів до російського народу“ і „спільну мову з передовою російською літературою“.
У висліді „косметичної операції“ ідейного обличчя Шевченка прийшли тлумачення Шевченка „Заповіту“. Сім'я вольна, нова — це Советський Союз, його народи, що „будують комунізм“, нову спільноту — „советський народ“, про таку спільноту ніби мріяв Шевченко. Такого Шевченка вільно визнавати і не лише в Україні, але й у всьому СССР.
Правдивий Шевченко — заборонений, а правдиві визнації Шевченка за проповідання його непофальшованийого слова йдуть його шляхом у тюрми, на заслання, в концтраційні табори, на Сибір.
Другу доповідь читав проф. д-р Олег Підгайний. Його доповідь мала назву „Земля Шевченка в праісторії“. Автор шукає генезис назви „Русь“ і найстаріших поселень племен зарубіньської культури, щодо якої існує загальне погодження про її слов'янське етнічне походження. Ця культура

проіснувала в часі останніх двох століть до народження Христа і в перших двох століттях по Христі. На ній наслідлася черняхівська культура, носіями якої були історично відомі анти. Ця культура протривала за істориком Михайлом Брайчевським до VI-VII століть по Христі, коли в Києві з'являється русько-українська династія Кия.
На думку д-ра Олега Підгайного на долю Канева припадає бути центром формування Руської землі племені полян, багаті на ріки і річки з назвою у корені Рос, як Рос, Роставиця, Росава. Росава та інші, що доводять про більше південне положення землі полян, як околиці Києва, покритої, як теж у княжу добу, лісом. Назва Русь поширюється на Київ і околиці пізніше, і Київ перебирає роль центру після упадку Канева, чи його центрального положення на ст. 8.

РОМАН ГЛАДУН,

Рочестер, Н. Я., улюблений чоловік, покійної Казимири, батько Віри Л. М. Гладун, Голдман, дідо Олексія, вуко Миколасла, Галі Тицької, народжений 26-го вересня 1898 р. в Черчі, Україна — помер 24-го квітня 1984 р. — патріот за визволення України.
ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ЛІТНІ КУРСИ, ТАБОРИ НА СОЮЗІВЦІ 1984:

ТЕНІСОВИЙ ТАБІР — 24-го червня — 3-го липня
Для хлопців і дівчат у віці 12-18 р.
Проходження і нічліг: \$170 (члени УНСОЮЗУ) \$200 (не-члени)
Оплата за навчання: \$60.

ХЛОП'ЯЧИЙ ТАБІР — 30-го червня — 14-го липня
Розваговий табір для хлопців у віці 7-12 р.
Прогулянки, плавання, різні гри, навчання співу українських пісень й українського народного побуту.
Тижнево: \$100 (члени УНСОЮЗУ) \$120 (не-члени УНСОЮЗУ)

ДІВЧИЙ ТАБІР — 15-го — 29-го липня
Програма і ціна така сама як для хлопців.

КУРСИ УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ТАНКІВ — 29-го липня — 11-го серпня
Навчання традиційних народних танків для початкуючих й завантованих танцюристів. Число курсантів обмежене до 60 учнів. Проходження і нічліг: \$195 (члени УНСОЮЗУ), \$205 (не-члени), оплата за навчання: \$60.

КУРСИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО МИСТЕЦТВА — 11-го — 25-го вересня. Для достоянчої молоді
Практичні лекції з різних ділянок українського народного мистецтва: різьба, ткацтво, вишивання, писання писанок — під керівництвом досвідчених інструкторів. \$200 (члени УНСОЮЗУ), \$220 (не-члени).

КУРСИ МІЖНАРОДНОГО Й УКРАЇНСЬКОГО КУХОВАРСТВА — 30-го вересня — 5-го жовтня.
Для чоловіків і жінок. Навчання печення, варення страв із м'яса й риби, інструкції здорового харчування. \$225 (члени УНСОЮЗУ), \$250 (не-члени).

SOYUZIVKA UNA ESTATE

Foordemoore Rd., Kerhonkson, N.Y. 12446
(914) 626-5641

ВЕЛИКОДНІЙ ДАРУНОК

Ті, що прагнуть збагатити себе глибшим знанням історії й устрою Української Православної Церкви, мають нагоду зробити це, придбавши капітальну працю

проф. О. Лотоцького

„Джерела Українського Церковного Права“

Яка вийшла цими днями з друку, як великодній дарунок всьому українському громадянству.

Ціна одного примірника з пересилкою 22.00 дол. Замовлення, разом з належністю, керувати на адресу:

Metropolitan's Chancery

Ukrainian Orthodox Church of the U.S.A.

P.O. Box 445 South Bound Brook, N.J. 08880

ЮЛІЯ ДОБОШ, народжена Молодовець, заслужена учителька в українській парафіяльній школі св. Івана Хрестителя, в якій учити безперервно 28 років. Довголітній член управи Марійської Дружини та її голова через 10 літ. Діяльний член Парафіяльної ради, церковного хору, Клубу Сеньорів та член управи Союзу Українок Америки. Відділ 28-ий в Ньюарку

МАРІЯ РОБАК, народжена Махобей, віддана учителька української мови в українській парафіяльній школі св. Івана Хрестителя, в якій учити безперервно 28 років. Рушійна сила в плануванні, підготові та переведенні шкільних церковно-національних імпрез. Завдяки її невстигнутій праці численні ряди нашої молоді осягнули добре знання української мови, культури, мистецтва і традиції.

ГЕЛЕН ЛАВУК, народжена Фецько, довголітній член управи, а тепер голова Апостольства Молтва, визначна членка Товариства св. Вервиці, Клубу Сеньорів та Жіночої Секції товариства Католицьких воєнних ветеранів. Довгі роки голова і рушійна сила Прокту для придбання фондів на потребу церкви св. Івана Хрестителя

Степан Любомирський

ПРОМЕТЕЇВ ВОГОНЬ

РОМАН

Ціна: \$16.00 з пересилкою.
Мешканці стейту Нью-Джерсі зобов'язані 6% ставкою податку.

SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ ВСЕБІННЮ ПІДТРИМКУ!
UFU Foundation, Inc.
203 Second Avenue
New York, N.Y. 10003

АНДРІЙ КЕЙБІДА, від 1946 року член Парафіяльної ради, діяльний у різних парафіяльних комітетах; церковний староста (муж довір'я) від 1965 року по нинішній день. Діяльний у різних ділянках церковного і громадського життя, зокрема в Товаристві св. Імени, Українському Народному Союзі, і Товаристві Українсько-Американських Католицьких Ветеранів. Тепер є головним радним Українського Народного Союзу, головою Ради Директорів Федеральної Школиці „Тризуб“ в Ньюарку, і член Етнічної Дорадої Ради Стейту Нью-Джерсі, пошканий губернатором Т. Кіном. А. Кейбіда отримав James G. Hughes гуманітарне відзначення від Католицьких воєнних ветеранів стейту Нью-Джерсі.

ТАРАС ДУРБАК, від 1960-их років діяльний як член Парафіяльної ради, в тому вісім років як церковний староста (муж довір'я). В 1940-их роках започаткував і був членом комітету для збирання фондів на відновлення катедрі св. Юра у Львові, за що отримав похвальну грамоту від Митрополита Кир Андрія Шептицького. Від юної молодости член Пласту, в якому сповняв провідні діловодств на місцевому, крайовому та світовому поземі; тепер голова Головної Пластової Ради. Відзначений „Свастикою Заслуги“ (1929) та орденом св. Юрія в Золоті (1958)

ЗВЕРНЕННЯ ДО УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ УКРАЇНЦІ!

Підтримайте законопроект ч. 4459, що його внесли 60 конгресменів. Цей закон створить Комісію, оплачувану державними фондами, для дослідження причин і наслідків голокосту в Україні в 1932-33 роках.

Організація — Американці в Обороні Людських Прав в Україні (АОЛПУ) — започаткувала масову акцію листами до американських законодавців у цій справі. Включіться в це діло. Ваша фінансова, або активна участь необхідна. Посилайте Ваші пожертви та звертайтеся за інформаціями до:

AMERICANS FOR HUMAN RIGHTS IN UKRAINE
43 Midland Place ■ Newark, N.J. 07106

УКРАЇНСЬКА СВИТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

ВЕЛИКИЙ СИМФОНІЧНИЙ КОНЦЕРТ УКРАЇНСЬКОЇ МУЗИКИ

ВОЛОДИМИР КОЛЕСНИК

диригент

РОМАН РУДНИЦЬКИЙ

піанно

КАНАДСЬКИЙ-УКРАЇНСЬКИЙ ОПЕРНИЙ ХОР

АМЕРИКАНСЬКА СИМФОНІЧНА ОРХЕСТРА

Будуть вперше в Чикаго виконані повністю такі музичні твори:

УВЕРТУРА ДО ОПЕРИ ТАРАС БУЛЬБА

Микола Лисенко

СЛОВ'ЯНСЬКИЙ КОНЦЕРТ

Борис Лятошинський

КАВКАЗ

Станіслав Людкевич

НЕДІЛЯ, 20-го ТРАВНЯ 1984 р.

о год. 4:00 по пол.

CIVIC OPERA HOUSE

CHICAGO, ILLINOIS

Квитки в ціні: \$25, \$20, \$15

Льожі - \$60

Можна бабути в:

Civic Opera House Box Office

Банку „Певність“, Касі „Самопоміч“, Дельті, Стівенсоні, і в Парафіях

Додаткові інформації: (312) 772-4500

УВЕСЬ ДОХІД З ПРОДАЖУ КВИТКІВ ПРИЗНАЧЕНИЙ НА ШКОЛУ Св. о. НИКОЛАЯ

У глибокому смутку повідомляємо рідних, Приятили і Знайомих, що у суботу, 21-го квітня 1984 р. в Аргентині, в Буенос Айрес, відійшла у Вічність, наша Найдорожча ДРУЖИНА, МАМА І БАБУНЯ

бл. п.

ОЛЬГА РАЙТАРІВСЬКА з ГАЛАТ-ЛОЗИНСЬКА

Горем прибиті:

чоловік — СИДІР
син — ОЛЕГ з дружиною ХРИСТИНОЮ у Філадельфії
внуки — ЛІДА, МАРУСЯ І ЛЕСИК

З великим смутком ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятили і Знайомих, що у вівторок, 24-го квітня 1984 року, на 64-му році життя, по тяжкій недугі відійшла у Вічність наша Найдорожча ДРУЖИНА І МАМА

бл. п.

Стефанія Домбровська

ПОХОРОН — у четвер, 26-го квітня 1984 р., о год. 10-й ранку на цвинтар Maple Grove на Квінсі, Н. Я.

Горем прибиті:

чоловік — ОЛЕКСАНДЕР
сини: АНДРІЙ, СВЯТОСЛАВ, ВОЛОДИМИР
і дільша Родина в Америці, Польщі і Австрії

Замість квітів, просимо складати пожертви на Українське Історичне Товариство й „Українського Історика“.

З великим смутком ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятили і Знайомих, що у вівторок, 24-го квітня 1984 р., несподівано, відійшла у вічність наша Дорога МАТИ, ТЕЩА, СЕСТРА І ТЕТА

бл. п.

ОЛЕНА з ПІДГРИХ СМЕРИЧАНСЬКА

ПАНАХИДА — у четвер, 26-го квітня 1984 р., о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Maple Hill Chapel, Гартфорд, Конн.

ПОХОРОН відбудеться в п'ятницю, 27-го квітня 1984 р., о год. 9:30 ранку з церкви св. Михаїла в Гартфорд, Конн., на українському цвинтарі в Глестенбурі, Конн.

Горем прибиті:

донька — ІРЕНА КАПУСТИНСЬКА з мужем ОЛЕКСАНДРОМ
сестра — ІВАННА КИРИЛЮК (Флориди)
брат — ЕВСТАХІЙ ПІДГРИХ в Україні
братів — НАДІЯ ФАЛІНСЬКА з мужем МАРКОМ і родиною
сестринок — ВОЛОДИМИР КРОПЕЛЬНИЦЬКИЙ з дружиною ОСИПОЮ і родиною
сестринок — РОМАН КИРИЛЮК з дружиною ІВАННОЮ і родиною

Що думають...

Закінчення зі ст. 2.

секретарів закордонних справ ЗСА. Пропагандистський список, що його вони підписали, стверджуючи, що Семігород є мадярською державною територією. А що скажемо, якщо одного дня з'явиться такий пропагандистський список і в справі Карпатської України?

Як відомо, в Європі є по-важний рух в напрямі об'єднання Європи. Т. зв. "Пан-Європейський Юніон", в якому провідну роль грає д-р Отто фон Габсбург. Він дуже часто дописує до мадярської католицької преси, на загальні міжнародні політичні теми, оминаючи національні проблеми Європейської Юнії, чи Подунайської Федерації. Згідно з конституцією Мадярщини, д-р Отто фон Габсбург є правоправним претендентом на королівський престол. Його ж батьком Карлом, останнім царем Австрії, абдикував тільки як цар Австрії, але не зрікає мадярського королівського трону. Слід зазначити, що в добу між двома світовими війнами, коли на чолі Мадярщини стояв регент Горті, вона офіційно називалася королівством. Можна сподіватись, що після зміни сучасного режиму, Мадярщина може стати дійсним королівством з Габсбургом на чолі.

У своїх писаннях про Карпатську Україну, мадярська преса, як правило, не згадує про місцевий автономний український народ, який заселяє цю територію. Для їх планів видно їм це зручніше виходить. І прем'єр міністер Павло Телекій у 1940 році назвав наш край "terra nullius" — нічия земля, з чого виходить, що вона належить кожному.

хто її захопить. Гітлер теж бачив Україну як свій "Лендсшафт" без українців. Таке означення країни могло мати місце перед п'ятсот роками в добу феодалізму, але в ХХ столітті, в найкращому випадку воно є історично наївним. Таке становище мадярських політиків можна зрозуміти, якщо взяти під увагу, що дійсний феодалізм скінчився в Мадярщині ще до Другої світової війни.

Ми подали тільки коротку схему того, що вариться в мадярській та польській політичній кухні у відношенні до Карпатської України. Треба рівно брати до уваги, що наші недоброзичливі сусіди можуть в слушний час мобілізувати світову політичну опінію проти кордонів України поза Карпатами, то є з виходом до Центральної Європи. Крім того, вони мають свої армії, які зможуть використати для поновної окупації наших земель. Такі голоси чути вже й сьогодні між студентами Мадярщини і Польщі. Проти того ми можемо наразі поставити тільки прихильну нам світову політичну опінію, яку мусимо зискати, чого мовчанкою зробити не можна.

Тому найвищий час, щоб Державний Центр, проводячи політичних дій, відбули спільну ділову конференцію, розглянули всі того роду проблеми, прийняли спільний план для оборони нашої соборної державності, та проводили його в міжнароднім політичній світі. Світ повинен знати про нашу правду і право перед нашими протестами проти посягань сусідів на нашу землю.

Понад тисяч...

Закінчення зі ст. 1.

ршення в присутності.

Понад 20 представників різних організацій склали співучасть родини і Капелі під час поминальної трапези яка відбулася відразу після похоронних відправ у Маріотт готелі. На жаль, через обмежений час, не було можливості всім, хто бажав, особисто скласти співучасть. Були тут представники від молодечих організацій бандуристів ЗСА і Канади, від кобзарських шкіл, від Об'єднання Демократичної Української Молоді (ОДУМ), почесним членом якого був Покійний, від кобзарських таборів, від православної громади катедрі св. Володимира в Торонто, від клівелендської громади, де Покійний проживав останні 17 років, від політичних партій і організацій, від колишніх воєнків, від братських союзів і від хорів.

А Світова Рада Українських Кооперативів разом з ЦУКА, як вияв пошани батькові українського мистецтва, задекларували 1.000 дол. на Фонд ім. Г.Т.Китастого для поширення кобзарського мистецтва.

ВИБАЧЕННЯ

Під час переведення програми на поминальній трапезі по св. п. Г.Т.Китастого, через напруження і переживання моменту, я забув представити представника від Світової Координаційної Ради ІСНО, заступника голови Володимира Процика, який, перед початком трапези, зголосився зложити співучасть від згаданого організації. Широко це вибачаюсь. — О. Шевченко.

Кому допомагають...

Закінчення зі ст. 2.

вої коаліції. Серед демократичних вимог на перше місце вибивається вимога приділяють делегатів згідно з кількістю здобутих загальних голосів, а не на підставі партійних, "маніпуляцій". Як доказ на те, що такі "кокусові" маніпуляції відбуваються, Дж. Джексон каже, що йому, який досі здобув 17 відсотків усіх голосуючих у передвиборах, приділено лише сім відсотків делегатів, а він і його послідовники чорні американці уважають, що такий стан має змінитися. В цій справі відбулися офіційні розмови в понеділок, відразу після Великодня, поміж Джессі Джексонем і

головною Демократичного Крайового Комітету Чарлзом Т. Монаттом у Вашингтоні. Здається, що провід Демократичної партії вирішить спір поміж Джессі Джексонем і рештою демократичного естаблішменту на користь Джексона, щоб не антагонізувати чорних виборців у цюгорічних президентських виборах, бо Демократична партія була б дуже послаблена, якщо б Джексон вирішив не брати участі взагалі у конвенції Демократичної партії, тим даючи непряму підтримку номінованій Республіканській партії, на що демократи собі не можуть дозволити.

МИТНІ УРЯДОВЦІ в Маямі знайшли в літаку летунської лінії Істерн Ейрлайнс, що був в дорозі з Перу до Нью Йорку, три фунти кокаїну. Вона була захована в тій частині літака, до якої має доступ лише його залог.

В ЙОНКЕРСІ, Н.Й., продовжено на три дні весняні канікули у школах тому, що досі не знайдені джерела грошей, щоб могли оплачувати тамешніх учителів. До кінця червня школи в Йонкерсі будуть мати дефіцит у висоті 10 мільйонів доларів, який місто не має можливості покрити.

У ТЕГРАНІ, ІРАН, ДЕ відбулися вибори до парламенту, було вибрано потрібних 270 членів-парламентаристів. Проте 16 з 30 парламентаристів, яких обрано від міста Теграну, не дістали абсолютної більшості, і тому там відбудуться незабаром додаткові вибори.

„Мистці...”

Закінчення зі ст. 2.

що рече. Все це у здеформованому виді представляє сцену з дійсного побуту чи фантазмагорії мистця. Більшій формі рисунку жіночих постатей чи актів, на перший погляд чинять навіть добре враження, та, приглянувшись докладніше, знайдете в деяких підставові недомогання.

Знайомий же вже з тієї ж виставки В. Стрельников з Одеси. І він, вирвавшись із советських лещат, виріс, як мистець в Європі. Його акварельні малюнки, композиції людей, зовсім нові спроби зображення олією оригінальних тем-символів, як „Символ фігури”, „Символ розмови”, чи „Признак довіри”, все воно потверджує його мистецький розвиток. Він ще й далі розробляє у своїх групових програваннях, головню білу моря. Пастельний його кольорит куди кращий, утворювання цікавіші. Варто слідкувати кудю під його новий напрям з олією, який полинялим малюнком на дереві і їхньою символікою?

Нова людина для нас — це В. Сазонов, дискретний і постійний мистець у своєму притишеному накольоруванні, яке починається від скали темнотуранного характеру до яскравішого відтінку. Цю наснагу кольорити зустріли ми майже в усіх його виставках тут картинах. Де-не-де вирінає проміжок темнотуранного чи золотого, наприклад у „Ностальгії”. Малює

він олією, пов'язуючи її з темперою чи акрилом. У працях його знаходимо теж дещо зі символіки, яку у зображенні тем, так і в заголовках. Тут подіблемо зі своєї старини і „Кам'яну степову бабу” і „Трипільський силует” і „Хрест між горбками”, а теж „Руїни св. Софії” чи „Янголів-близнюків”.

На виставці, навіть на відкритті не було, на жаль, нікого з авторів-мистців. Дещо продано; могло бути більше. Ідуть старання, щоб Макаренка привітали в травні, в Нью Йорку, та влаштувати йому зустріч з громадянством.

Теодор Терен-Юсків

Французький...

Закінчення зі ст. 1.

питомий В. Макаренкові спосіб.

Мистецькі критики в Європі та в Північній Америці високо оцінили творчість В. Макаренки. Паризький критик Жан-Люк Шаломо так висловився про його картини: „Макаренко на звичайний маляр, він знає техніку попередніх майстрів і ажинає її з великою свободою та подивугідною інвентивною пластичністю”.

Герольд Гейдон з Чикаго пише: „Макаренко у своїх чудових тональних композиціях абстрагує натюрморти і фігуриальні групи, які навіяні сюрреалізмом... Деякі його картини інспіровані іконами”.

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКОЛ!

Цінний дарунок!

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ — НЕОБХІДНА КНИЖКА ДОМА І В ШКОЛІ!

Підбачте, щоби в кожній публічній бібліотеці була повна і списа двомова

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНИ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

UKRAINE: A CONCISE ENCYCLOPAEDIA

Том 1-ий \$75.00 — ЦІНА — Том 2-ий \$85.00
Хто замовить ОБА ТОМИ платити \$140.00

Тут відітати і разом з чеком або поштовою переказом (М. О.) вислати на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.
30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

Проху вислати:
☐ Том 1-ий — \$75.00
☐ Том 2-ий — \$85.00
☐ Оба томи — \$140.00
включно з пересилкою

В додоченню переслати чек, М. О. і проху вислати на адресу:

Name _____
No _____ Street _____
City _____ State _____ Zip Code _____

У виданні „СВОБОДА” по-валясь дано оцінку, найбільш ходова і найбільш читальна книга
ВОЛОДИМИР БАРАГУРА
КАЛИНОВИЙ МІСТ
збірка споминок — розповідь із дитячих років у Меморіалі, із життя учнів Яворської гімназії в 1922-28 рр.
Мистецьке оформлення
Зеновія Онисевичка
220 стор., ціна \$12.00, порто \$1.00.
Мешканців стеїту Нью Джерсі зобов'язує 6% стейтвого податку.
Замовляти:
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Now available

THE GREAT FAMINE IN UKRAINE: THE UNKNOWN HOLOCAUST

Compiled and edited by the editors of The Ukrainian Weekly
Published by the Ukrainian National Association

Featuring
DR. OMELJAN PRITSAK foreword
DR. JAMES E. MACE The man-made famine of 1932-33: what happened and why
DR. MYRON B. KURQAS America's "Red Decade" and the Great Famine cover-up
MARCO CARYNNYK Malcolm Muggeridge on Stalin's famine: "deliberate" and "diabolical" starvation
EYEWITNESS RECOLLECTIONS
DISSIDENTS ON THE FAMINE

Available only from SVOBODA PRESS, 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302

Price
1-9 copies \$3.00 per copy, plus \$1.00 postage and handling per order
10-19 copies \$2.50 per copy, plus \$2.00 postage and handling per order
20 or more copies \$2.50 per copy, plus \$3.00 postage and handling per order

ALL ORDERS MUST BE PREPAID. MAKE CHECKS PAYABLE TO SVOBODA PRESS.

Мешканців стеїту Нью Джерсі зобов'язує 6% стейтвого податку.

Шевченківська...

Закінчення зі ст. 7.

Тут автор корегує Михайла Грушевського, в основному погоджуючись з ним щодо походження назви Русь. Він тільки пересуває територію первісної Русі більше на південь, у полянську лісостепову зону. Теорію походження Русі проф. Омеляна Прицака проф. Підгайний відкидає. Назву Русь не можна шукати ані на Заході, ані на Півночі Європи. Для того не існують ніякі наукові аргументи, а зокрема — археологічні. То му теорія проф. Прицака, на думку проф. Підгайного, не наукова. Її треба відкинути.

Третю доповідь читала мгр Аріяна Стебельська. Її доповідь була обширною рецензією на опубліковану працю англійською мовою Українського Наукового Інституту Гарвардського університету, тепер видача літератури і керівника катедри слов'янської літератури Юрія Грабовича п.з. „Поет митворець. Студія символічної інтерпретації в Т. Шевченка” (George G. Grabowicz, The Poet as Myth maker. A Study of Symbolic Meaning in Taras Shevchenko).

Подаємо тільки декілька думок з її доповіді, що ілюструють його оцінку Шевченка, як творця миту. Авторка доповіді вважає, що ця праця, хоч видана науковою інституцією, не відповідає всім вимогам поважної наукової публікації. Автор книжки користується величезним допоміжним науковим матеріалом, бібліографії якого не подас, а багатьом цитатам бракує виноска, так що невідомо, з якого джерела походять наведені думки. Книжка писана для неукраїнського читача. Всі цитати Шевченка в англійському перекладі, проте два мотти книжки, французькою та російською, залишені без перекладу, навіть немає їх у виносках чи примітках. Друге мотто, взят з якогось твору „Голос із Хора” Абрама Терца (російського дисидента Андрія Сінявського) підкреслює культ Шевченка в українському народі з іронічним підкресленням його „релігійності” та що це роблять „заскорзлі мужики”. Ця тенденція, висказана в мотто, проявляється в багатьох висновках автора, що також вказує на тенденційність праці, а не, як цього можна було б сподіватись, на поважну наукову твору, виданого університетом, і з науковою об'єктивністю.

Грабович аналізує творчість Шевченка, беручи до уваги особливо його поезію і менше — прозу, включаючи теж його шоденник та поезію, писану російською мовою. Звертає він увагу на „двоїстість” Шевченкових поглядів та творчої сили, бо помічає найбільше емоційної наснаги в українській поезії, а найменше в російських повістях. Помітне тут неознакомлення автора з політичною ситуацією царської Росії за часів Шевченка та „захляпність” найсильніших Шевченкових творів, що фактично продовжуються до наших часів. Також автор, казала прелегент, не бере до уваги основної різниці між поетичною і прозовою мовою поета, де він залишився вірним тодішнім канонам розділення літератури на прозу та поезію, а поетичної мови він не аналізує і не розуміє. Це нерозуміння поетичного вислову Шевченка виявляється в Грабовича, коли він висловлює критику на історичні твори Шевченка, мовляв у них бракує оцінки минулого як минулого, об'єктивно автономного, зате границя між минулим і сучасним „задмилена”. Грабович порівнює його поезію з історичною тематикою до прозових творів Скота, Гоголя чи Куліша і робить заваження про „брак у Шевченка широкого історичного канві”, що знов показує на хибний підхід до поезії.

Та найосновнішою помилкою Юрія Грабовича є його намагання підтягнути Шевченка до своєї схеми, виробленої на підставі праць сучасних американських чи західно-європейських авторів на тему миту. В цьому розумінні мит є яви-

щем сугобо негативним в порівнянні з „реальним”, прагматичним розумуванням. Для студії над Шевченком автор не вважав потрібним познайомитися з українською культурою, зокрема зі звичаями козацької доби, ані з мітологією українського народу. Через брак знання цих ділянок життя народу автор доходить до абсурдних тверджень про козацьке побратимство („У тієї Катерини”), яке він митивує гомосексуалізмом; та ще більш абсурдним є його твердження про Шевченкову настанову до державної структури загалом, протиставляючи їй утопічну суспільність „комунітас”. Те, що Шевченко критикує систему державної бюрократії Московщини і московського царату, а гетьманів України оцінює згідно з їх політичними помилками чи моральними хибами, Грабович інтерпретує так, ніби Шевченко відкидає державну структуру загалом, включно з гетьманатом України.

Реасумуючи погляди Шевченка на державний лад, Грабович оцінює поета, як прихильника антидержавного популізму або дійсного анархізму. Шевченків вплив на майбутні покоління вважає Грабович „потенційно збавичим”, бо „він висипив у їх психіку мітичний спосіб мислення”. Відкидаючи мит, як щось нерелевентне і утопічне, автор звертається до „реальної” його антитези і знаходить її в творчості Куліша.

Авторка доповіді з великим сумом ствердила, що ця праця Грабовича змалас до поминення величчя Шевченка, а наукова її вартість — мала.

Н.Н.

HELP WANTED

Пошукується ЖІНКУ для опіки 1-річної дитини. Мешкання, харчі і платня згідно з умовами. Телефонувати по 7-й годині вечора.
(201) 334-4482

Різне

ПОШУКУЮ

МЕШКАННЯ для одної особи.
Нюарк, околиця.
P.O. Box 65
Pond Eddy, N.Y. 12770

REAL ESTATE

9 ROOMS

3 baths, 1/4 acres, many extras, near schools & stores, good condition, must sell, please make reasonable offer.
(914) 626-2113

TOWN HOUSES

2 год. від Нью Йорку
Випродаж перед будовою. Приймається зацікавлених, 1, 2, 3 спальні, вид на 18 діркове гольф, грише, клубовий дім, басейн, теніс, потік з пстругання, чудовий вид на гори Кетскіп, околиця Кергонскону. Від \$40,000.

VAL PANACCIONE RLTY
914-626-7386

RAYCLIFF BUILDERS
914-626-7023

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА
ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуга ЦИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням тілних останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

Вступайте
в члени УНС

STP scope travel inc

Tel. (201) 371-4004 • 845 Sanford Avenue, Newark, N.J. 07106

УКРАЇНСЬКЕ БЮРО ПОДОРОЖЕЙ

Марійки Гельбін

1984 ESCORTED GROUP TOURS 1984

LEAST EXPENSIVE TOURS TO UKRAINE

KALYNA 14 Days	June 20 - July 3 Swissair (ITSR15C06)	BUDAPEST LVIV KIEV/Kaniv VIENNA	June 23 - 27 June 27 - 30 July 1 - 3	\$1499.00 \$175.00 Single Supl. (Airtare 790 APEX)
BANDURA II 17 Days	June 25 - July 11 Swissair (ITSR15C07)	BUDAPEST LVIV KIEV/Kaniv TERNOPIL BUDAPEST	June 26 - 27 June 28 - July 2 July 2 - 5 July 6 - 9 July 10 - 11	\$1499.00 \$175.00 Single Supl. (Airtare 790 APEX)
ROMANTYKA 22 Days	July 11 - August 1 Swissair (ITSR15C013)	BUCHAREST CHERNIVTSI Kamianets Podilsky KIEV Kaniv Exc. Cherniviv Exc. YALTA LVIV UZHGOROD VIENNA	July 12 - 13 July 14 - 15 July 16 - 21 July 21 - 24 July 24 - 28 July 28 - 29 July 30 - Aug. 1	\$1979.00 \$225.00 Single Supl. (Airtare 790 APEX)
KVITKA 19 Days	July 19 - Aug. 6 KLM Airlines (ITSR1763AZZ)	PRAGUE UZHGOROD LVIV YALTA KIEV/Kaniv	July 20 - 22 July 23 - 25 July 25 - 29 July 29 - Aug. 2 Aug. 2 - 6	\$1779.00 \$175.00 Single Supl. (Airtare 790 APEX)
PODOLANKA 15 Days	July 24 - Aug. 7 Swissair (ITSR15C08)	BUDAPEST LVIV TERNOPIL BUDAPEST	July 25 - 26 July 27 - 31 Aug. 1 - 5 Aug. 6 - 7	\$1299.00 \$125.00 Single Supl. (Airtare 790 APEX)
LASTIVKA 19 Days	August 4 - 22 KLM Airlines (ITSR1763AZZ)	BUDAPEST LVIV YALTA KIEV/Kaniv MOSCOW LENINGRAD Petrodvorets	Aug. 5 - 6 Aug. 7 - 11 Aug. 11 - 14 Aug. 14 - 17 Aug. 17 - 19 Aug. 19 - 22	\$1768.00 \$220.00 Single Supl. (Airtare 790 APEX)
UKRAINE & ITALY 21 Days	Aug. 15 - Sept. 4 Swissair (ITSR15C09)	BUDAPEST LVIV KIEV/Kaniv VIENNA GRAZ VENICE FLORENCE ROME	Aug. 16 - 17 Aug. 18 - 22 Aug. 22 - 26 Aug. 26 - 28 Aug. 28 - 29 Aug. 29 - 31 Sept. 1 - 4	\$2099.00 \$300.00 Single Supl. (Airtare 790 APEX)
ZOZULIA 15 Days	Aug. 23 - Sept. 7 Swissair (ITSR15C10)	KIEV/Kaniv TERNOPIL LVIV VIENNA	Aug. 24 - 27 Aug. 28 - 30 Sept. 30 - Sept. 3 Sept. 4 - 7	\$1599.00 \$200.00 Single Supl. (Airtare 790 APEX)
LVIVIANKA II 10 Days	Sept. 17 - 26 Swissair (ITSR15C11)	BUDAPEST LVIV BUDAPEST	Sept. 18 - 19 Sept. 20 - 24 Sept. 25 - 28	\$1049.00 \$100.00 Single Supl. (Airtare 790 APEX)
BANDURA III 17 Days	Oct. 1 - 17 Swissair (ITSR15C12)	BUDAPEST LVIV KIEV/Kaniv TERNOPIL BUDAPEST	Oct. 2 - 3 Oct. 4 - 8 Oct. 8 - 11 Oct. 12 - 15 Oct. 16 - 17	\$1299.00 \$150.00 Single Supl. (Airtare 790 APEX)